Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК ХС. Ч. 72. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го КВІТНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 19, 1983 No. 72. VOL. XC.

ДЕПОРТАЦІЮ І. ДЕМЯНЮКА ВІДКЛАДЕНО

Клівленд, Огайо. — Пресове агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, що федеральний суддя Адолф Анжеліні, який повинен був винести остаточне рішення про депортацію із З'єднаних Стейтів Америки позбавленого американського громадянства Івана Демянюка, який, згідно із зізнанням свідків з країн Европи і Ізраїля та переданої совєтської „документації", ніби то мав служити сторожем в концентраційному таборі Треблінка в Польщі під час Другої світової війни і причинився до численних вбивств в'язнів, переважно жидівської національности, — покищо відклав на 30 днів цю справу. Зробив він це на прохання адвоката Марка О'Коннора, оборонця І. Демянюка, який потребував довшого часу, щоб приготовити документацію оборони.

І.Демянюка американський суд не судив за доконані ним „злочини", а тільки за неправдиві зізнання під час приїзду до цієї країни і при отримуванні американського громадянства. Злочини, як пишуть деякі клівлендські газети, приписали вже йому „свідки" і совєтська преса, інформації якої пізніше повторили деякі американські газети.

Асистент генерального прокуратора ЗСА Брус Айнгорн заявив кореспондентам, що в руках прокуратури є достатньо документів, щоб доказати вину І. Демянюка і тим самим підтримати вимогу висилки його поза кордони ЗСА. З аргументацією Айнгорна не погоджується адвокат О'Коннор, кажучи, що в американському суді свідчення проти Демянюка не давали громадяни ЗСА і не треба виключати також ролі Совєтського Союзу у цьому процесі.

Якщо, однак, після 30-ох днів суддя Анжеліні видасть зарядження депортації, то Демянюк буде другою особою, чи як пише американська преса „воєнним злочинцем", депортованим із ЗСА в цьому році.

У Філядельфії відзначать 40-ліття Української Дивізії

Філядельфія, Па. (О. Лий). — В неділю, 24-го квітня ц.р., будуть відзначені у Філядельфії цьогорічні ювілейні річниці: 40-ліття створення Української Дивізії, яка увійшла в історію українських Визвольних Змагань як Перша Українська Дивізія Української Національної Армії під проводом її головнокомандувача, св. п.генерал-полковника Павла Шандрука. При тому буде відзначено річницю 30-ліття діяльности Станиці Братства колишніх вояків 1-ої УД УНА у Філядельфії.

З того приводу, в неділю, 24-го квітня ц.р., о 10-ій год. вранці будуть відслужені в митрополичому соборі Непорочного Зачаття П.Д.М. при вул. Френклін урочиста Торжественна Свята Літургія в намірені українського народу й війська та Соборна Панахида за поляглих й померших колишніх вояків Української Дивізії.

Безпосередньо після церковних відправ відбудеться у прицерковній залі ювілейна зустріч, при святковому обіді, колишніх вояків Української Дивізії з родинами та громадянством.

До участи в цих ювілейних святкуваннях запрошені усі колишні вояки 1-ої УД УНА з родинами, їхні матері, вдови, діти та родини, як також усе громадянство. Зокрема запрошено всі комбатантські й молодечі організації до участи із прапорами у церковних відправах.

Українське Торонто вшанує жертви Голоду

Торонто, Онт. — Управа місцевого Відділу Комітету Українців Канади подала до відома схвалену спільну програму відзначування 50-річчя Великого голоду в Україні в 1932-33 роках.

Для переведення програми створено Громадський комітет, який має виконати поодинокі завдання, згідно з думками поодиноких складових організацій та установ.

Досі запляновано зорганізувати дві доповіді проф. Роберта Конквеста в Торонтонському університеті в днях 8-го і 9-го березня ц.р., видати документальну працю, фільм та збірник про організоване Москвою народовбивство в Україні, влаштувати, наукові конференції. Вкінці запляновано відбути всегромадську протестаційну демонстрацію в Оттаві біля будинку парляменту в дні 2-го травня 1983 року.

Підготовкою демонстрації займається окремий комітет, до якого входять: мгр Теодосій Волошин, ред Василь Дідюк, д-р Остап Сокольський, Леонід Філь, Павло Харадчук, П.Сергійчук.

Громадський комітет очолює голова торонтонського Відділу КУК д-р Орест Рудзік.

Появився ІУ том творів М. Хвильового

Еллікот Сіті, Мд. — У Видавництві „Смолоскип" спільно з Об'єднанням Українських Письменників в екзилі „Слово" появився четвертий том творів Миколи Хвильового.

У цьому томі зібрано всі памфлети, статті, заяви і листи М. Хвильового. Деякі з цих матеріялів були відомі досі тільки кільком особам на Заході.

Четвертий том відкриває обширна стаття Юрія Шевельова п.н. „Про памфлети Миколи Хвильового" (56 сторінок), яка поділяється на три розділи: „Хронологічні рамки", „Про ідеї" і „Про стиль".

Цілий том поділений на сім циклів памфлетів. До першого входить памфлет „Камо грядеши"; до другого „Думки проти течії" до третього „Апологети писаризму"; до четвертого — окремі проблеми літературної дискусії в 1926-27 роках („Золоте черево", як вихід із репертуарного тупика" і „Вас. Еллан"); до п'ятого — статті з доби ВАПЛІТЕ („Соціологічний еквівалент трьох критичних оглядів", „Наше сьогодні", „Одвертий лист до В. Коряка", уривки зі знищеного памфлету „Україна чи Малоросія?" і другого тому „Вальдшнепів", які на Захід не дійшли); до шостого — статті з доби „Літературного ярмарку" (пролог до книг 131, 139 і 142 „Літературного ярмарку"); до сьомого — статті з доби ПРОЛІТФРОНТ-у („Кричуще божество", „Чим причарувала „Нова генерація" тов. Сухино-Хоменка", „Остап Вишня в „світлі" „лівої" балабайки"); до „Різного" увійшло десять документів з років 1921-1932. Серед них повний текст покаянних заяв М. Хвильового, листи до А. Любченка, промова М. Хвильового на загальних зборах ВУСППу в 1931 році, документи, які відно-

(Продовження на ст. 7)

У РУСЬКІМ КЕРЕСТУРІ ВІДБУЛАСЬ ХІРОТОНІЯ ЄПИСКОПА СЛАВОМИРА



Після свячень (зліва): Митрополит Стефан, Владики Славомир і Василь.

(фото: „Америка")

Руський Керестур, Югославія. — У п'ятницю, 25-го березня ц.р., тут відбулася врочиста хіротонія Владики Славомира, що став єпископом для Крижевацької Епархії. У врочистостях взяли участь численні владики і до процесії стануло понад 70 священиків.

Головним святителем Владики Славомира був секретар Священної Конгрегації для Східніх Церков Архиєпископ Мирослав Марусин, а співсвятителями були єпископ Йоахим Сегеді, адміністратор Крижевацької Епархії, і єпископ Йоахим Гербут із Скоп'є. В урочистостях взяли участь з українських Владик Архиєпископ-коадьютор Мирослав, Філядельфійський Архиєпископ Стефан, і Стемфордський єпископ Василь, як також новоіменований єпископ в Европі Михайло. Крім того брали участь Митрополит Карпато-руської Візантійської Церкви в ЗСА Стефан Коціско і ряд Владик-гостей латинсього обряду, яких очолював кардинал Францішек Кухаріч із Загребу.

У Божественній Літургії, яка тривала майже три години, участь взяло понад 2,000 вірних. Після Святої Євангелії зворушливу проповідь виголосив Владика Мирослав Марусин сербською, хорватською та українською мовами. При кінці Служби Божої промовляв примас Католицької Церкви Хорватії кардинал Ф. Кухаріч, який хорватською мовою привітав нововисвяченого єпископа, а Владика Славомир відповідав українською і хорватською мовами.

Під час прийняття у церковній залі промовляло ряд владик між ними з коротким привітом в українській мові виступив Владика-Митрополит Стефан, який передав привіт від усіх українських владик, священиків і вірних в ЗСА і підкреслив, що „всі ми діти одного народу".

Митрополит Стефан і єпископ Василь, перебуваючи в Югославії, відвідали також інші місцевості, де є українські католицькі парафії, оглянули церкви та запізналися зі священиками і вірними.

Українське Товариство Правників матиме піврічну конференцію

Чикаго, Ілл. — Тут, у Чикаго Сити Сентр Голідей Інн, у днях від 22-го квітня до 24-го квітня, відбудеться піврічна конференція Товариства Українських Правників. У програмі конференції передбачається мультиетнічний панель на важливу тему: „Репатріяція майна-власности неповоротців (з вільного світу) до країн комуністичного блоку: На чому зупинимося?" Цей панель, частина програми конференції, відбудеться у суботу, 23-го квітня, поміж годиною 1:30 до 5:00 по полудні в Ґалан-ресторані, при 2212 Вест Чикаго авеню. Громадянство запрошують на панель.

Тема: пересилання майнової спадщини (грошей) американських і канадських громадян східньоевропейського походження назад до СССР, після смерти такої особи чи осіб тут, коли вони не зробили завчасно відповідного заповіту, щоб тутешні чинники розпорядилися їхньою власністю, дуже хвилює етнічні громади в Америці, коріння яких лежать у Східній Европі, що тепер перебуває під совєтсько-російською окупацією чи то під її впливом. У той спосіб велетенські суми тяжко здобутого важкою працею гроша ідуть до рук Москви, бо хоч дещо з тих грошей і потрапляє там, під совєтами, до рідних такого померлого тут, але це лише незначна сума й рідкі випадки. Найчастіше таки користає комуністична держава, бо в той спосіб дістає тверду американську валюту.

Інформуючи про ці справи, голова Товариства Українських Правників д-р Богдан Поритко зазначує, що в тому відношенні нема „зворотнього руху" валюти з СССР до Америки, бо „СССР не дозволяє готівці плинути за кордон". Це „течія тільки в один бік, і дуже потужна течія..."

Головним промовцем на панелі буде професор Юрій Н. Лурій, російський іміґрант, який викладає в університеті Західнього Онтаріо та в Кейс Вестерн Різерв університеті. Він є знавцем міжнародного права і говоритиме про совєтське законодавство щодо посягань СССР на маєтки своїх колишніх підданих, які залишили на території СССР спадкоємців, та про закони міжнародні, що дають таку можливість совєтам.

Модератором панелю буде відомий молодий український адвокат д-р Нестор Олесницький, що веде приватну адвокатську канцелярію в стейті Ню Джерзі та є головним контролером Українського Народного Союзу. Іншими панелістами будуть: представниця литовців правник Ріма Скорубскас з Чикаго; адвокат Стенлі Кжемінскі з Чикаго, представник польських правників; та український адвокат д-р Іван Шандор, який працює у великій правничій фірмі у Дірфілд, Іллиной. Коротко промовлятиме на конференції д-р Юліян Куляс, оборонець молодого Володимира Половчака, що його історія небажання повернутися до СССР з його батьками стала в центрі уваги Америки й світу ці кілька останніх років.

Не менш цікаві є також інші аспекти цієї Конференції; тому організатори її сподіваються великої участи всього членства Товариства і участи українського громадянства метрополітального Чикаго.

Товариство Українських Правників охоплює 250 членів, активних фахівців права, та студентів, які навчаються по американських

(Продовження на ст. 7)

ПРЕЗИДЕНТ ВІДКИДАЄ ОБВИНУВАЧЕННЯ

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен відкинув обвинувачення, що ЗСА порушують закон, надаючи допомогу прикриття повстанцям, які боряться за скинення сандіністського комуністичного режиму в Нікараґуа.

„Ми ме робимо нічого, щоб скинути уряд Нікараґуа", — заявив Президент минулого тижня на короткій пресовій конференції в Білому Домі.

Автор обмежуючої права Президента поправки, конґресмен Едвард Боленд, голова Комісії в справах розвідки, сказав, що Адміністрація порушує право, надаючи допомогу прикриття антисандіністським партизанам.

„Ми поступаємо згідно з законом", — заявив Президент, відповідаючи на обвинувачення. Але Президент ухилився від пояснення, яку саме допомогу дають ЗСА партизанам вздовж кордону з Гондурасом, звідки партизани проникають на територію Нікараґуа.

„Я не можу і не буду говорити про ці речі", — заявив Президент, додаючи: „Все, що ми робимо в цьому районі — це просто перешкодити постачанню партизанам в Ель Сальвадорі.

Відповідаючи на питання відносно обвинувачень Боленда, Президент у свою чергу запитав, чи він та інші критики не були часом заведені в блуд повідомленнями з Центральної Америки про американську допомогу нікараґуанським партизанам. Коли Президента спитали про громадську реакцію, Президент відповів: „Я думаю, що якщо вони звернуть трохи більше уваги на це, вони побачать, що ми не порушуємо закону".

Політика Адміністрації в Центральній Америці є під зростаючою критикою Конґресу. Президент закликав до яснішої „перспективи" боротьби в Латинській Америці.

„Нікараґуа створила найбільшу армію в усій Центральній Америці і великій частині Південної Америки, армію приблизно 25,000 вояків, підтриману 50,000 міліції, які озброєні совєтською зброєю, що складається з важких танків, летунства, гелікоптерів-гарматоносців, винищувачів, бомбардувальників і т.п.," — заявив Президент.

„Я думаю, що люди повинні зрозуміти дещо з цього і спитати себе, пощо мати таку найсильнішу армію в цьому районі", — закінчив Президент.

ПОЛІЦІЯ ПЕРЕШКОДИЛА МАСОВИМ ВІДЗНАЧЕННЯМ ВАРШАВСЬКОГО ПОВСТАННЯ

Варшава, Польща. — Сотні польських поліціянтів і парамілітарних частин оточили суцільним кільцем місце на якому в 1943 році відбувалося повстання у Варшавському ґетто, з якого ґестапо вислало понад 400,000 жидів до численних концентраційних таборів гітлерівської Німеччини, а також до Тремблінки на польській території.

Поліція, озброєна машиновими крісами і газовими гранатами, не допустила до формування походу і формальної демонстрації, хоч, згідно з оцінкою закордонних кореспондентів, охочих демонструвати не було аж так багато, і все могло закінчитися мирно без огірчення і нарікання. Не зважаючи на заборону, біля 1,000 осіб все таки зібрались на місці колишнього ґетто, біля збудованого там пам'ятника жертвам гітлерівсього терору і по своєму, коротко вшанували тих, які чинно боролися проти фашистської Німеччини, підкреслюючи при тому потребу відновлення свободи в Польщі і привернення права для зліквідованої урядом профспілки „Солідарність".

Поліцція, згідно з оцінкою кореспондентів, була безоглядна, розганяла присутніх при допомозі палиць і арештувала тих, які відмовлялися залишити місце зустрічі. Один з відділів поліції заарештував речника „Солідарности" Януша Онишкевіча, який заявив зібраним, що колишні мешканці ґетто солідаризуються у боротьбі проти існуючого зла і підтримують вільну профспілку „Солідарність". Онишкевіча тайні поліціянти відпровадили до автомобіля, хоч він заперечував їхнє право на арешт і вимагав судового дозволу на розпорошення зібраних, не кажучи вже про арешти.

У старій дільниці Варшави примас Польської Римо-Католицької Церкви Юзеф Ґлемп заявив 10,000 масі зібраних вірних, що комуністичний режим прем'єра Войцеха Ярузельского не реагує покищо на його пропозицію мирного діялогу з Церквою і „Солідарністю" і польський нарід почувається ображеним таким поступуванням уряду. Кардинал Ґлемп пізніше поїхав до Ґданьска, де його вітали великі товпи народу, а у самій Службі Божій взяло участь понад 15,000 осіб, включно з Лєхом Валєнсою, головою Крайового комітету „Солідарности".

У КИЄВІ ПОМЕР ІСТОРИК М. МАРЧЕНКО

Ню Йорк, Н.Й. (ЗП УГГ) — З Києва надійшла сумна вістка про те, що 21-го січня 1983 року там помер історик Михайло Марченко, перший підсовєтський ректор Львівського університету ім. І.Франка (1939-40), а пізніше, після арешту в 1941 році і заслання — доцент Новосибірського (1941-45) і згодом Київського (1946-56) педагогічних інститутів, професор Київського університету з 1956 року.

Одна з кращих його історичних праць — дисертаційна робота „Боротьба Росії і Польщі за Україну 1654-1664" (1941); важливі також його наукові дослідження „Історичне минуле українського народу в творчості Т.Г.Шевченка" (1957), „Українська історіографія (з давніх часів до середини XIX ст.") (1959), „Історія української культури з найдавніших часів до середини XУII ст." (1961).

Михайло Марченко залишив у Києві трьох дочок. Його внук Валерій Марченко від середущої дочки Ніни (викладача української літератури в Педагогічному інституті) в дорослому віці взяв замість батькового — дідове прізвище, підкреслюючи вірність традиціям родини Марченків. У 1973 році Валерія Марченка заарештували і засудили на шість років таборів суворого режиму і два роки заслання. Перебуваючи в Пермському концтаборі, Валерій Марченко написав у липні 1975 року Лист-звернення до діда — роздуми про щасливу зорю, що рятувала діда Михайла Марченка від голодової смерти в 1933 році, від розстрілу в 1937 році і навіть після арешту в червні 1941 року — від загибелі в надрах сибірського ГУЛаґу. Покликаючись на деталі родинної біографії, В. Марченко простежує, „чим обдарувала нас радянська влада", та роздумує про відповідальність ученого за створене ним.

Лист В. Марченка до діда, опублікований у вересневому числі журналу „Сучасність" з 1978 року, закінчується так: „Заперечення більшовизму для мене не відкриття, — а форма існування. І не мовчазною пасивністю треба йому протиставитися. Нам ніхто не допоможе, крім нас самих. Вимога демократичного вирішення усіх проблем — єдина альтернатива для кожного українця-громадянина. Мета цього листа — це спроба вияснити, чому і кому це потрібне".

У 1971 році проф. Михайло Марченко як член Науково-методичної Ради Києво-Печерського державного історико-культурного заповідника брав участь у засіданні Ради і виступив там з гострою критикою проти недбалого ставлення до зберігання українських історико-культурних пам'яток, а також висловив свою незгоду з обговорюваним тоді пляном науково-дослідних робіт через надмірне підкреслення в тому пляні „реакційної ролі Києво-Печерського манастиря" та роздмухування атеїстичної пропаґанди.

Завідуючий відділом печер Ю. Лесневський написав після засідання Ради донос в ЦК КПУ та до парткому університету „Про погляди професора Київського університету Марченко М.І., висловлені ним на засідання вченої Ради Києво-Печерського державного історико-культурного заповідника". У тому доносі Ю. Лесневський, зокрема, писав:

„Слухаючи Марченка М. І., здавалось, що це виступає не вчений, в кращому разі обиватель надзвичайно далекий від радянської дійсности, від політики партії та тої гострої ідеологічної

(Закінчення на стор. 8)

В Америці

ГОЛОВА ПРОФСПІЛКИ тімстерів Рой Вілліямс заявив, що він готовий зрезиґнувати зі свого посту в заміну за волю під час розгляду його відклику вищою судовою інстанцією, замість сидіти у в'язниці за перекупство і змову. Р. Вілліямс хворіє і перебуває тепер у лічниці, а тому сам не міг взяти участи у судовому переслуханні. Він тільки підписав свою заяву про готовість резиґнації і передав її адвокатові. Федеральний окружний суддя Прентис Г. Маршалл заявив, що він прийме оферту Вілліямса і дозволить йому перебувати поза в'язницею.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ Ґергард А. Ґіселл у Вашінґтоні скритикував зарядження , Адміністрації президента Роналда Реґена у якому говориться, що 6,400 шпиталів, які отримують федеральну допомогу, зобов'язані опікуватись новонародженими дітьми-каліками і назвав таке зарядження „деспотичним і примхливим". Згаданий суддя заявив, що таке зарядження не згідне із законами держави, не було прийняте Конґресом чи обговорюване і тому шпиталі не мусять його придержуватися. Речники Білого Дому заявили, що Уряд внесе відклик до Верховного Суду в тій справі. Раніше траплялися випадки, що шпиталі на свою руку здержували харчі і ліки для новонароджених калік і тим самим вони вмирали з голоду і браку медичної опіки. Уряд назвав таке поступування — вбивством.

ГАРОЛД ВАШІНҐТОН, новообраний посадник Чикаґо, заявив, що 42,000 робітників, які тепер працюють для міста не потребують боятися, що вони втратяь роботу з огляду на свою приналежність до Республіканської партії чи білої раси. „Моя адміністрація не вестиме расової політики", — заявив Вашінґтон, хоч деякі реформи треба буде перевести, але це відноситься тільки до осіб на найвищих становищах.

У світі

В АРКТИЧНОМУ ОКЕАНІ (Північному льодовитому) канадська наукова експедиція в числі 36 науковців і техніків проводить дослідження морського дна і його багатства. Канадський уряд проголосив свій суверенітет над певними районами Арктики. Під льодами океану, де проводяться дослідження, знаходиться пасмо гір, площа якого перевищує площу Альп. Совєтський Союз і ЗСА пильно слідкують не тільки за результатами канадських досліджень, але і за дальшими плянами Канади в тому районі Землі.

ДЕСЯТЬ РОКІВ ПІСЛЯ ТОГО, як столиця Нікараґуа, місто Манаґуа, було зрівняне з землею в наслідок землетрусу, сандіністські власті приступили до відбудови міста. Покищо упорядковуються вулиці та площі від развалин, готуються місця для нових будівель. Населення, яке живе в тимчасових приміщеннях і переповнених житлах, з радістю сприйняло плян відбудови міста. Реконструкцією столиці керує колишній партизан Самуель Сантос Льопез, який розпочав працю з ентузіязмом. Пляни відбудови міста великі, вони включають також очищення озера Манаґуа, яке є основним джерелом постачання води для столиці.

ВЕЛИКИМ КРОКОМ на шляху до встановлення цивільного правління в Арґентині було рішення військової хунти в четвер, 14-го квітня, зняти заборону політичної діяльности 19-ох політичних і робітничих лідерів, включаючи дружину колишнього президента Арґентини Ізабеллю Мартінез Перон. Цей крок розцінюється як кінець військового правління і виконання обіцянки хунти дозволити вільну і відкриту передвиборчу кампанію до загальних виборів, які повинні відбутися 3-го жовтня цього року.

ОФІЦІЙНІ ОСОБИ Єгипту публічно заявляють, що припинення переговорів між Королем Йорданії Гуссейном і лідером ПВО Ясіром Арафатом є лише тимчасовим явищем, у приватних розмовах вони висловлюють болюче розчарування тим, що Гуссейн покинув пляни спільного підходу з ПВО на переговорах з Ізраїлем. Такий плян спільного підходу сильно підтримував на протязі останніх тижнів президент Єгипту Госні Мубарак, який уважає, що настав вигідний час для переговорів, поки ЗСА не вступили у передвиборчу боротьбу у себе вдома.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Голляндії Ганс ван ден Брек заявив у четвер, 14-го квітня, що Голляндія не буде тримати своїх військових частин у складі військ ОН для підтримання миру в Ливані після липня місяця цього року, якщо ізраїльські та інші чужоземні війська не будуть виведені з Ливану до цієї дати. Він виступав саме в цей день, коли випадково був убитий один голляндський вояк, якого колеґа необережно повівся зі своєї зброєю. Теперішній мандат для перебування військ ОН в південному Ливані кінчається 19-го липня цього року.

ШВЕДСЬКА ГАЗЕТА ПОВІДОМИЛА в четвер, 14-го квітняк, що шведська урядова комісія закінчила розслідування випадку шпиґунства совєтським підводним мінічовном у жовтні минулого року. Подробиці розслідування комісії будуть опубліковані 26-го квітня цього року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи кінець переговорів?

Президент Реґен, за останнього перебування йорданського короля Гуссейна у Вашінґтоні просив, щоб він, Гуссейн, включився в мирові переговори на Близькому Сході і заступив інтереси палестинських арабів. В заміну Реґен обіцяв Гуссейнові, що він зробить натиск на Ізраїль, щоб той припинив дальше штучне засновування жидівських осель на окупованому Ізраїлем арабському правому березі Йордану, що належав до Йорданії, і в смузі Ґази. Гуссейн, вернувшись до столиці Йорданії Амману, мав довгі розмови з лідером Палестинської Визвольної Організації Ясіром Арафатом. Але ті розмови скінчилися невдачею: Арафат не погодився, щоб Гуссейн став речником кругло двох мільйонів палестинців, що їх ніби репрезентує він, Ясір Арафат, і відкинув мировий плян президента Реґена, в якому була мова про національний осідок для палестинців у правно-державному зв'язку з Йорданією, але не було мови про Палестинську Визвольну Організацію, яка не визнає Ізраїля та признає тільки терор, як засіб боротьби. В наслідок такого становища Арафата король Гуссейн, один з найбільш поміркованих арабських володарів, завжди зорієнтований на Захід, зокрема на Америку і виразний противник СССР та взагалі комунізму, проголосив, що він зрікається місії мирового посередництва і залишає проблему палестинців Арафатові.

Таке становище Гуссейна свідчить про його почуття реалізму та про розумний підхід до цілої проблеми замирення на Близькому Сході. Бути посередником у переговорах, у яких з одного боку треба мати діло з Менахемом Беґіном, з другого — з Ясіром Арафатом, це Сизифова праця, засуджена згори на невдачу. Відмова Гуссейна — прикра для Роланда Реґена. Але тепер Реґен має тільки один доцільний шлях: зробити такий натиск на Ізраїль (відмова достави зброї, відмова фінансової допомоги, відмова політичної підтримки), щоб постала атмосфера, в якій посередницька місія Гуссейна мала б шанси успіху. Державний секретар Джордж Шулц збирається самому полетіти на Близький Схід, напевне у товаристві Філіпа Габіба, який на протязі місяців даремно переконував Менахема Беґіна, що він мусить відкликати своє військо з Ливану і мусить прийняти єдино реальний мировий плян Реґена. Шулц сподівається, що він переконає Беґіна і що треба покищо стриматись з будь-якими драстичними санкціями проти Ізраїля.

В Ізраїлі тепер величаво відзначають роковини повстання жидівського ґетто у Варшаві. Також вся американська преса, яка здебільшого знаходиться у жидівських руках, присвячує цим роковинам багато місця. Але геройство — одна річ, а державний розум — друга.

Ізраїльський нарід виявив своє геройство в обороні своєї держави, загроженої арабськими сусідами, ізраїльські вояки стали гідними наслідниками героїв з варшавського повстання. Але перетягання струни і ведення політики, що веде до міжнародної ізоляції — це погана прислуга народові. Йорданський король Гуссейн погоджується з президентом Реґеном. Менахем Беґін не може виграти в опозиції до Реґена і Гуссейна.

Володимир Душник

ІДЕОЛОГІЧНІ РІЗНИЦІ МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ

Президент Реґен знову запропонував певні зміни в справі домагань Америки на роззброєневій конференції у Женеві, закликаючи Совєтський Союз погодитися на тимчасовий договір про обмеження атомових зброєнь.

Однак ряд визначних спеціялістів, не конечно членів урядів, переконаний, що великі ідеологічні різниці між СССР і ЗСА стоять на перешкоді будь-якому порозумінні з Москвою. Між тими спеціялістами є Джан Ленчовскі, молодий науковець, який зайняв пост проф. Ричарда Пайпса в Крайовій раді безпеки як науковець-совєтознавець. Перед тим він був асистентом державного підсекретаря Лоренса Іґлберґера.

Пишучи в консервативному журналі „Паліси Ревю", Ленчовскі твердив, що основною причиною конфлікту між Сходом і Заходом" є „непримиренні різниці ідеологічного характеру", і тому комуністичні провідники добачають в кожному підході Заходу „загрозу для комуністичної системи".

Ленчовскі також висловив думку, що Америка терпить від „переплутання вартостей і деморалізації", і тому Америка повинна пропаґувати „американські ідеї шляхом публічної дипломатії".

Це, мабуть, інспірувало президента Реґена в його промові в Англії минулого червня, в якій він викликав Москву до „мирового змагання ідей і вартостей". Щобільше, президент Реґен зажадав від Конґресу мільйонів долярів на таку „ідеологічну кампанію" у світі.

Але не всі в Конґресі погоджуються з ідеєю такої „публічної дипломатії", вважаючи, що це обернеться в „антисовєтський християнський похід". До речі, таких „пропаґандивних" походів було чимало у минулому і всі вони так скоро „вигасали", як і повставали. Річ ясна, що кожна така „ідеологічна кампанія" у зв'язку із СССР мусить мати антикомуністичний характер незалежно від того, чи вона призначена для комуністичного світу чи народів вільного світу.

Ідеологічні різниці примушують совєтські власті до всякого роду парамілітарних чи криптомілітарних дій, звернених проти Америки і її союзників. Отже, тут не може бути ніякої політики детанту, коли Москва постійно порушує усякі договори, для поширювання свого політично-економічного впливу на народи світу.

Обороняючи політику „публічної дипломатії", деякі речники твердили, що метою їхньої політичної тактики не є підтримування нестабільности Совєтського Союзу. До цього вони додали ще таку свою завваґу: якщо підбиті народи в Совєтському Союзі захочуть робити свої власні рішення на основі слухання правдивих інформацій, — то це їхня справа.

Заатакувавши ці ліберальні кола, які пропонують погодження з Москвою за будь-яку ціну, аби уникнути атомової війни, — згаданий дорадник президента Реґена твердить, що в цьому небезпечному світі, в якому ми живемо треба бути сильним мілітарно, щоб, не вживаючи зброї, уникнути мілітарно-атомового зудару.

І так відносини поміж Америкою і Совєтським Союзом знову входять у блудне коло, з якого важко вирватись — без того, щоб колись не дійшло до світової катастрофи.

Іван Кедрин

ГОЛОС СЛУГИ БОЖОГО АНДРЕЯ З ТОГО СВІТУ

„Дванадцять листів о. Андрея Шептицького до матері", упорядкував і примітками доповнив Григор Меріям Лужницький, Філядельфія 1982, стор 72

Література, яка стосується Митрополита Андрея Шептицького, найбільшої індивідуальности в історії України XX сторіччя, хоч різномовна, проте в сумі невелика. Найгірше, що ті твори, які появилися українською мовою, широкому загалові недоступні, бо ледве чи ще якась книгарня має якийсь примірник — вони зберігаються у приватних книгозбірнях і деяких публічних бібліотеках Америки й Канади, як ось Степана Барана „Митрополит Андрей Шептицький" (1948), Дамяна Горняткевича „Молодість і покликання о. Романа Шептицького" переклад з польського, спогади графині Софії Шептицької (Вінніпеґ-Торонто 1965), чи призабуті уривки із спогадів Софії Шептицької, друковані у філядельфійській „Америці" у 1959 році п. з. „З нотатника Шпарґаляра". Найбільший, мабуть, твір про Митрополита Андрея Шептицького — це Сиріля Корлевського „Митрополит Андреас Шептицки" — французькою мовою, Рим 1964. дотепер не перекладений на українську мову. Вдячне поле для наших дослідників, зокрема докторантів, щоб зібрати все, що появилося друком про Митрополита Шептицького українською, польською, французькою й італійською мовами, у книжкових виданнях і часописах, і все це видати разом для сучасного й прийдешніх українських поколінь. Чи таке видання не було би більшою заслугою для Бога, Церкви й України, як великі гроші й велика енерґія, витрачені в останніх роках на деякі газети й летючки частиною нашої громади.

Тепер література, яка стосується Слуги Божого Кир Андрея ,збагатилася прецікавою, розмірами невеликою книжкою (72 сторінок), яка дивує, хвилює і зворушує своїм просто революційним змістом. Це 12 листів Кир Андрея Шептицького, писаних в різних роках і з різних місцевостей, писаних по французьки і без дат на листах, тільки позначених днями різних Апостолів („У день св. Апостола Андрея" і т. п.). Як ті листи дісталися до рук д-ра Григора Лужницького — він описує у вступній статті „Таємна посилка". Читається, наче байку з „Тисячі й одної ночі". У келії в італійському манастирі Ґротта Феррара знайшов монах згорток паперів, в яких ігумен манастиря пізнав, що це листи монаха ЧСВВ Андрея, за світським іменем Романа з графського роду Шептицьких, до його матері Софії з Фредрих, з якою листувався по-французьки. Ті листи довший час зберігано в келії, де їх знайшли, згодом переслали на правильну адресу д-ра Григора Лужницького до Америки. Д-р Лужницький не пояснює: яким чином листи, писані в різних роках і з різних місцевостей (також із Києва, коли Слуга Божий ще був сірим монахом, а не станиславівським Владикою та в рік пізніше львівським Митрополитом), — як вони опинилися в Ґротта Феррара. Тільки у Вступі „Дванадцять листів і Мати о. Андрея" інформує про часті подорожі Кир Андрея до Риму і Ватикану та його перебування у манастирі Ґротта Феррара. Можна здогадатися, що посилка з тими історичними листами наспіла тому до д-ра Григора Лужницького, що він був відомий усім, що цікавилися історично-церковною літературою, як автор монументального твору „Українська Церква між Сходом і Заходом" (1954).

І добре сталося, що ті листи „упорядкував і примітками доповнив" (як він сам подає) саме Григор Лужницький — професор університету (спершу у Ґраці, опісля у Філядельфії), учений і письменник. У тих „Листах" є багато недосказаного і для читача таємничого. Але читається їх, як дивну повість. Григор Лужницький зробив з отих Листів літературний твір. Скільки там оригінального і незміненого з-під пера Кир Андрея та скільки заокругленого й вигладженого з-під пера Григора Лужницького — один Господь знає, ну й сам Лужницький. Але, приймаючи навіть, що редактор тих Листів, чи пак, як він себе скромно називає упорядником, перевів у тих Листах деякі зміни, Слуга Божий Андрей напевно вибачив йому з небесних висот і подарував: бо на книжці видно виразно печать фахівця-редактора, з науковим методологічним підходом, з поясненнями і примітками, з наведенням використаної літератури. І тому не дивниця, що Асоціяція Української Католицької преси, яка проголосила була літературний конкурс на твір про життя Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького признала цьому творові першу нагороду. Треба було признати Григорові Лужницькому першу нагороду перед усім за досконале вивчення родоводу Шептицьких, за його знання причетної різномовної літератури, за створення з отих Листів літературного твору. У цьому творі видніє уся величина постать Андрея Шептицького, його особлива любов до матері, його жаль, що рід Шептицьких, як стільки інших українських шляхетських родів, ополячився, його глибока чернеча християнська віра, його любов ближнього, толеранція до людей іншого віровизнання, його дипломатичний хист не тільки у відносинах з достойниками Ватикану, але й із сільськими священиками львівської епархії, які не завжди і не всюди були, делікатно сказавши, досконалими.

Дванадцятий, останній, лист Митрополита, писаний напередодні його вивозу зо Львова за Першої світової війни й окупації російськими військами Львова у 1914 році. Кінчається книжка „Розповіддю свідка о. Йосифа" — як помер Митрополит Андрей Шептицький. — це теж переклад з польського, списане для дітей і внуків моєї улюбленої сестри Ядвіґи Шептицької"...

Цікавий, вартісний твір. На першій титуловій сторінці сказано: За дозволом церковної Влади. Ця скромна завваґа диктує здогад, що видано книжку коштом Філядельфійської Митрополії УКЦеркви в Америці. Можна погратулювати Владиці Митрополитові Стефанові за прихильність до праці професора Григора Лужницького. Величезна більшість книжок, які появляються в українському вільному світі. не могли б побачити світ в Україні при тамошній большевицькій цензурі. Поява книжки „12 Листів о. Андрея Шептицького до Матері" — це клясичний доказ, що українська культура може свобідно розвиватись тільки поза межами України. Ім'я Слуги Божого Андрея викляте большевицьким режимом. Але воно записане в історії Христової Церкви і в історії українського народу, і оця нова публікація служить для прослави того унікального мужа, що став був за нашої пам'яті духовим батьком українського народу. Належить вдяка всім, що причинилися до її появи.

Невикористаний скарб

Нелегко писати про друзів, які назавжди відійшли від нас. Ще тяжче згадувати людей, що, не дочекавшись природного кінця, самі обірвали своє життя, розпорядилися ним свавільно.

Василь Гайдарівський належав до тієї ґенерації письменників, яка, за небагатьма вийнятками, потрапила до категорії „розстріляної Музи". Бувши членом донбаської літературної організації „Забой", він дебютував там кількома цікавими прозовими творами, а потім, маючи очі, що бачать, і вуха, що чують, замовк, став духовим „внутрішнім еміґрантом", відсторонився від письменницької праці.

Тільки прибившись по війні до чужого берега, в таборі для переміщених осіб, Гайдарівський поновив улюблене зайняття, бож не висіло над головою химерне „соцзамовлення" (соціяльне замовлення), не треба було підмальовувати дійсність, вибілювати чорні фарби. Кожну вільну годину, примостившись десь у затишному кутку, використовував письменник для розробки своїх сюжетів, черпаючи з колодязя пам'яті всі ті події, про які заборонялося говорити в „найбільш вільній" державі, в СССР.

Посидющість і продуктивність В. Гайдарівського були подивуґідні. Уже в Америці, змушений заробляти собі на прожиток фізично нелегкою й немилою працею, він знову ж увесь вільний час віддавав писанню своїх творів, які друкував у різних еміґрантських журналах, упорядковуючи збірки оповідань і одночасно працюючи над романом. Майже одна за другою вийшли книжки Гайдарівського: збірка оповідань „А світ такий гарний" і повість для дітей старшого віку „Заячий пастух". Критика зустріла ці книжки з повною прихильністю, визнавши В. Гайдарівського за непересічного майстра слова, за письменника, від якого можна багато очікувати в майбутньому. Пам'ятаю рецензію Дмитра Грушецького, де було сказано: „Гряди, 'Заячий пастуше', в кожну українську хату, неси задоволення й насолоду від прочитаного".

Можна було сподіватися, що після цього двокнижкового дебюту з творчого конвеєра В. Гайдарівського сходитимуть інші його твори, а тут на шляху стало тяжке до подолання „але". Письменницький фах в еміґрації найбільш упосліджений. Маляр малює, виставляє й продає свої картини без якихось обтяжуючих додатків. Співак, музика, хоч і не часто, виступає на багатолюдному форумі й безпосередньо доносить до широкої публіки, так би мовити, продукцію своєї душі. У письменника це трудніше. Йому треба насамперед видати працю, а тоді шукати читача, застосовуючи „благородне жебрацтво", себто, звертаючись до незнайомих людей із проханням купити його книжку. В більшості такому „жебракові" не відмовлять, але знову ж, який то невдячний труд! Напиши, видай (за власні кошти), розішли, чекай на відгук — відповідь...

Рідко коли письменник повертає гроші, витрачені на видання. А хочеться ж писати й видавати ще; непереборний гін до творчости не дає спокою митцеві, і він пише „в стіл", у шухляду столу, як ті безіменні манастирські літописці в надії, що колись тим писанням скористається прийдешній ще не народжений історик...

За таких невідрадних умов не дивно, навіть закономірно мати почуття ностальгії, втрати віри в майбутнє, так зване духове бездоріжжя.

До ностальгії, до іпохондричного настрою у В. Гайдарівського долучилася хвороба, очевидно, невиліковна, бо перша операція відчутних позитивних наслідків не дала. Передбачалась операція повторна, а в цей проміжок часу — нестерпні болі, коли нестерпним стає і все життя.

В. Гайдарівський обірвав його десять років тому, додавши ще одну могилу до ряду передчасних могил...

Чи можемо ми його осуджувати? Ні! Усохле дерево не винне в своїй трагедії, якої не в силах було знести.

Після смерти В. Гайдарівського лишились невиданими збірки оповідань під назвою „Циркачка" й роман під назвою „Покута". Нема сумніву, що ці речі мають непересічну літературну вартість, та чи побачать вони світло денне? Наша письменницька організація „Слово" матеріяльно неспроможна щось видати своїм коштом. Меценатів любителів української книжки досі в нас майже не було, або ж їх обмаль. Але цінність, яку створив письменник, не сміє пропасти. Адже колись наша батьківщина скине з себе фізичні й духові кайдани, накладені на неї большевизмом, і як же придасться їй, окраденій, подарунок з вільного світу українська книжка, де життя показане таким, яке воно було, де не буде замовчувань і брехні.

Цим, у ряді невідкладних питань, мусять зацікавитися шанувальники української книжки і літературні наші організації та фундації, зокрема „Слово".

А. Галан

КОЛИШНІЙ ВІЦЕПРЕЗИДЕТН ЗСА, а тепер один з кандидатів Демократичної партіїл на пост президента Волтер Мондейл, а також другий кандидат сен. Алан Кренстон, здобули вже визнання Федеральної виборчої комісії і отримають федеральну допомогу на свою передвиборчу кампанію у такій висоті, яка відповідатиме їхній збірці і індивідуальним пожертвамм прихильників, тобто — „доляр за доляр".

Олександер Домбровський

ВІД ЕТНОГРАФІЗМУ ДО НАЦІОНАЛІЗМУ

I.

Світлій пам'яті незабутнього друга-учителя, історика Теофіля Коструби в сорокові роковини його відходу від нас (3-го березня 1943 року) — присвячую.

Історія русько-українського етносу є характеристична специфікою клясично-циклічних феноменів переходу історичного процесу від катастрофальних занепадів до майже чудесних виявів національного відродження (іноді ближчих до ірраціонально-містичних контемпляцій, чим до раціональних критерій історіографічного думання!) аналогічно до мітичного фенікса, який відроджувався з попелів небуття. Геополітичне положення території Руси-України з особливостями евразійського історизму лягло в основу згаданої специфіки історичного процесу. В цілому контексті паневропейського історизму згадана специфіка історії Русі-України набирає кольориту своєрідної екзотики посередньої країни між Орієнтом і Окцидентом. На жаль, той „екзотичний" підхід до історичного минулого нашого народу покутує ще й дотепер на сторінках історіографії Заходу зі шкодою для нас. Тому до обов'язків представників української історичної науки належить чинити заходи, щоби науковий світ Заходу трактував історію Русі-України як реально-інтеґральну частину паневропейського історизму з усіма дальшими консеквенціями вище сказаного.

Згаданий циклічний характер історичного процесу на території Русі- України має свою довговікову традицію. Після занепаду трипільської культури наступає по довгому часі розквіт автохтонно-хліборобських племен у порівняльно золотій добі Геродотової Скитії, характерній виникненням грецької колонізації на північному побережжі античного Причорномор'я. А історичні катаклізми з доби великого переселення народів були зрівноважені на території України виникненням політично-державного союзу антських племен — на тодішні часи державної організації південносхідніх слов'янських, тобто проторусько-українських племен з правдоподібною домішкою іранських племінно-групових елементів. В слід за тим виникла вже повноватна в соціо-етнополітичному аспекті державна організація — Київська Русь, як етнополітичний колектив епігонів антської племінно-державної традиції. Відтак наступила руїна Києва, як політично-державного центру в наслідок атак з фіно-московської Півночі та зі сторони татарського лихоліття. На політичну зміну Києву прийшла Галицько-Волинська Держава, яка затрачує у XIV сторіччі ціхи галицького політично-державного П'ємонту, й русько-українська національна спільнота отримує в світі міжнародної політики статус-ярлик „неісторичного" народу. Польща Ягайлонів започаткувала експансивний наступ на русько-українські землі, а Росія Петра I й Катерини II довершила його, не залишаючи й Польщі, яку після розборів переіменувала на Привислінський Край. Це, так сказати б, під розваґу так зв. вшехполякам — „ендекам" з політичного табору Романа Дмовского, які орієнтуються на співпрацю з Росією, вважаючи Польщу рівнорядним політичним партнером Росії (?). Мимоволі нагадується пословиця — „Коня кують, а жаба ногу наставляє". Після нашої проґри під Полтавою прийшла в кількадесят років пізніше черга на Польщу, що закінчилося зруйнуванням Запорозької Січі (1775) та польської державности (1772). Ліквідація Запорозької Січі майже синхронізується з першим розбором Польщі, тобто, упоравшися з Україною, російський уряд приступив негайно до ліквідації польської державности до спілки з Німеччиною (Прусія) й Австрією (Катерина II, Фридрих Великий — „Фріц" і Марія Тереса). Це все під розваґу польським москофілам, які орієнтуються на співпрацю з Росією. А рік 1939 був часом чергового розбору Польщі, тим разом без Австрії, яка була інкорпорована Гітлером до Райху. Як бачимо, Польща також пережила деякі симптоми циклічного ходу історизму в наслідок фатальних геополітичних умовин — між двома політичними ґігантами. Чи це навчило щось поляків. — побачимо!

У XVII сторіччі наступає підйом наших національно-політичних зусиль і на арені східньоевропейського історизму появляється Держава Богдана Хмельницького, але дальші події та фатальні наслідки Переяславського договору перекреслюють на практиці нашу державність й статус „неісторичного" народу так і залишився на дальший час — XVIII-XIX століття. Російська імперська історіографія знає лише „Малоросію" й „малоросів". А Галицька вітка русько-української Землі під австрійськими Габсбурґами й... польською адміністрацією є вправді в дещо кращих умовинах у порівнянні зі східньоукраїнськими землями, але також переживає національно-культурно-політичний летарг.

Та коли могло здаватися, що русько-українська національна спільнота лежить уже на марах етнополітичного небуття, наступило чудо над Дніпром — Дністром за ласкавим допустом найвищого Підмету історії — Провидіння, яке надхнуло народ новим підйомом до життя. В половині XIX сторіччя показалися з-під української землі перші видні сніжинки-ластівки Весни народу — його національно-культурного відродження у загальному контексті европейської Весни народів після доби наполеонських воєн. На овиді новітнього русько-українського письменства появляються перші ластівки: „Енеїда" Котляревського, Квітчині твори та безсмертний „Кобзар", а в Галичині „Русалка Дністрова". Рух мотору історичного процесу набирає щораз то більше темпа й динамізму русько-української духовости. В слід за першими літературними творами починає спершу несміло формуватися громадсько-політична думка на тлі процесу постепенних світоглядових перемін на широких просторах тодішньої Росії. Появляється рух декабристів, а в Україні Кирило-методіївців та галицьких народовців. Блеск „авґустейшого государя" на терені Росії та „найяснішого пана" з Відня починає меркнути. Навіть драконська валуївщина над Дніпром та польські інтриґи проти галицьких русинів на віденському ґрунті не можуть повстримати росту русько-українського духа. Геній українського слова й мистецтва сягнув до скарбниці народної творчости, видаючи народні скарби в літературно-мистецько-пісенній оправі. Русько-український патріотизм починав виявлятися спершу в описах народного побуту й страв,а дальше в виступах на театральних сценах „гопака", „гречаників", шараварів з вишиваною сорочкою та піснею — тою інтимною мовою поетичної української душі.

Не дивно отже, що початкові наші літературні твори були „запирожені" та „підлиті" українським борщем, наші театральні сцени гомоніли народними танками й піснею. Та була побутовщина головно українського села, якої тепер здебільша цурається модерний український театр, вважаючи її пережитком, а дехто навіть... халтурою. Патріотизм виявлявся у формі етнографізму в цілій своїй повні, хоча в політичному аспекті загал русько-українських людей схилявся ще вірно-піддано до імперського єдинонеділимства, чи австрійського трону Габсбурґів. На протязі довшого часу обидві великодержави потрапили виховати тип українця (офіційно „малороса" в Росії)) - єдинонеділимця та австрійського русина, обмежених до етнографізму, з українською піснею і гопаком та рівночасно з нездібністю до власної державної творчости. Та українська співучість й заразом політична нездарність у порівнянні з політичною нахабністю й агресивністю „великороса" найшли свій вислів у російській пословиці „хахол нікуди не ґадітса, да ґолос у нєво харош!"

Та час не стоїть на місці й історичний процес посувався консеквентно в напрямі дальших, більш ідеологічно заавансованих етапів на шляху проґресу національно-культурного відродження. Етнографізм починав поступово еволюціонувати на шляху нових світоглядових пошукувань у напрямі кристалізування політично-державницької концепції. Шараварщину й гопаківські підстрибування почало випереджувати змагання до освіти, студійних зусиль над реконструкцією нашого національно-культурно-історичного обличчя й ідентичности та до початкових стадій політичної діяльности в напрямі осягнення державницького ідеалу.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1983 РІК

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
5 Гриппо Андріяна
25 Халупа Андрея
27 Падковський Христина
45 Василенко Василь 2.
51 Антонович Анна М., Тома
53 Камарата Матев
55 Рибак Марія
70 Северин Кенет В.
83 Білинський Микола, Ніна
88 Кулик Лариса, Тамара
102 Фелак Йосиф Ю.
147 Трухан Ерік
158 Підсосний Михайло
161 Мустіо Бредлій Й.
169 Піттс Брус
200 Данчук Іван; Ферранд Ліана
220 Шульц Павло
231 Пастушик Лавра
245 Мартиненко Михайло
248 Томсон Ганк; Моран Мелісса
292 Фаріон Олекса
293 Лисенко Стефан
305 Фогертій Джеймс
307 Галонжка Андрій
339 Леськів Наталка
371 Лобур Мар'янна
382 Франц Іван
407 Блур Мартин; Кулик Іванка
414 Поритко Богдан
427 Цибуляк Джонатан
490 Варник Тимотій
502 Вережак Юрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
94 Куліш Пенні, Тимотій
112 Бабич Йосиф
127 Новадлий Йосиф 2
161 МкБрайді Джеймс
164 Вайтмір Кристаль; Нортон Стефан
171 ГрессЛер Сициля
175 Кер Ширлій 2, Джойс
175 Фріза Донна
180 Мончак Стефанія
184 Павлів Христина
219 Мець Катерина
260 Мацюк Михайло
270 Білоус Іван
277 Шегда Володимир
283 Сова Анна, Розалія
285 Скрипка Петро
292 Йозв'як Марія; Перецький Тарас
336 Якимишин Богдан, Василь Орися, Нестор, Роман
345 Сімон Бетя, Марія
362 Галайдіда Марія
372 Когут Генрі
422 Бриський Томас
423 Лецюк Анна, Олюся
432 Прибітківський Роман
452 Сапіта Донна

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Загородний Натаниль
32 Музичка Ерік; Клейтон Іван
47 Гець Джансон, Ронні
51 Біндас Юрко, Марія
88 Полянський Богдан; Шог Олександра
96 Віцірелли Ліза
214 Гнатико Роксана, Тимотій
233 Кармихаль Данило; Повндерс Голій 2.
235 Бобак Сіндій, Линн, Тодд
361 Мартинюк Марко, Роман
378 Зенок Торій, Девон, Наталка
382 Сосна Алісія
399 Олівер Михайло
434 Кусевич Дан, Трасій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
47 Коглман Елисавета
94 Куліш Тимотій, Пенні
112 Бабич Йосиф
121 Кобіто Боббі
127 Новадлий Йосиф 2.
150 Куміжж Йосиф
156 Купчак Іван
170 МкКінна Маргарита
171 Тріcслер Сеціля
175 Кайр Джойс, Ширлій 2.
180 Мончак Стефанія
183 Тарнавський Лариса
191 Бачинська Павля, Джаніна Джілль; Плекан Іван, Стефан, Анна, Джері
219 Мець Катерина
221 Дзюбій Марія
243 Росс Терій, Марія, Ларій, Джеральд, Гарій
283 Сова Анна, Розалія
336 Якимишин Богдан, Орися, Василь, Роман, Нестор
345 Сімон Бійт, Марія
362 Галайдіда Марія
372 Когут Генрій
422 Бриський Томас
423 Лесюк Олюся, Анна
432 Прибітківський Роман
434 Бриневський Михайло, Христина, Петро

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
13 Нарольський Богдан
88 Крижанівський Мотря
151 Пип'юк Данило
180 Тарас Марія
200 Кананаж Дороті
231 Петрунцьо Михайло
238 Ярош Іван; Біленчук Анна
247 Косовський Михайло
256 Федун Патрик
283 Коковський Давид, Марко
291 Сало Христофор
325 Бреславський Мар'янна
333 Боберський Сусанна М.
355 Гасяк Катерина
364 Глуховецький Юрій
379 Ковальчук Стефан
383 Тринкевич Петро
385 Мандибур Богдан
390 Сарояк Килі
432 Хабурський Юрій, Андрій
454 Малаховський Роман
465 Вітемори Давид, Блейр; Кіцак Надія; Кира Петро
466 Матвико Михайло
471 Стасюк Рита; Радзиховський Микола
473 Кулик Михайло Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
33 Бельо Юдит, Михайло
120 Нікастро Річард
133 Госоніта Степан
155 Айлек Джефрій
161 Владучик Річард, Сусанна Василь
170 Тинда Іван
184 Павлів Христина
254 Демчук Лавра
260 Мацюк Михайло
270 Білоус Іван
292 МакНікол Іванна; Перецький Тарас
296 Бланцяк Катерина, Роберт мол.
308 Гойда Констанца
331 Браго Антоній, Діян, Пат
334 Кер Мързалін, Теренсі, Василь
355 Ловілейді Оксана; Штогрин Леся
406 Бойко Петро
452 Сапіта Донна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
40 Лихач Шавн
180 Боднар Марта
353 Луцик Маріон, Зенко
368 Подубинський Іванна, Стефан, Григорій; Шульдіц Доналд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
64 Вотюк Павло
220 Роздільський Гарі
221 Каппа Петро
460 Співак Дмитро
353 Слободян Леся
379 Каппа Петро М.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Чолій Елеонор
15 Принада Богданна; Печеннюк Володимир 2.
17 Месик Ольга, Петро
34 Гарасимів Лариса
37 Коритко Варвара
48 Коваленко Павло, Патриція
59 Івашків Микола
70 Пилипчак Павлина
78 Шеманський Марія
83 Вонс Іван
127 Гелецький Петро
131 Мартин Юліян, Іванна
153 Марчук Віргінія
158 Грицюк Юрій
161 МкКвістіон Роберт; Шедар Анна, Микола
169 Піттс Флоренс
173 Серба Петро
182 Познанівський Марта
183 Лисс Еллен
204 Сич Катерина, Теодор
216 Кос Анна
220 Шульц Гарій
231 Госієр Доналд мол.; Вард Ерік; МкФедін Томас мол.
235 Мельник Шилій
244 Завадівська Люба
245 Бова Розалія, Іван
245 Кованица Орест
247 Маріні Джеймс, Шарон
248 Зомольський Марія
256 Чайко Тетяна
267 Кандів Анатолій
269 Лебединський Богдан
277 Назаркевич Василь
283 Суднак Михайло; Халупа Михайло, Ольга
287 Мушкевич Орест
290 Чермак Марія
292 Перецький Тарас
301 Партикевич В'ячеслав
316 Івансон Марія; Сидор Іван; Білка Здислав; Росоловський Річард
320 Сушко Олександер; Олексюк Діянна
325 Балицький Стефанія
338 Марчинець Патриція; Гузенський Гелена
341 Вахна Михайло
347 Сенченко Ніна
349 Ландвійт Богдан
353 Пилипчук Марія
360 Лоза Уляна; Звірецький Павло
361 Гузій Михайло
368 Подубинський Стефан
371 Біловус Роман; Івасечко Ярослав
372 Загута Томас
375 Мук Анна; Палій Ксеня
379 Кухта Володимир
382 Брикер Іван, Роза, Рут; Фриш Іван мол., Робін
407 Кулик Ліда, Тарас; Чирський Ярослав, Марія
414 Сінгурович Вірослав
423 Яцьків Ірена
427 Дяків Анна; Цибуляк Террій, Синтія; Мюссет Михайло
441 Стахів Борис
450 Добрянський Андрій
451 Омельченко Варвара
458 Тимків Галина, Петро; Демидчук Євген
464 Мандзюк Гаррі
468 Сабат Євген
469 Соловчук Тереза

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
27 Загора Юрій •, Ярослав
35 Філіпс Дороті А.
42 Безушко Мирослав •
76 Тимонко Стефан •
83 Осідач Іванна
94 Чайковський Іван •
96 Оленик Юстина
109 Лукерич Катерина
113 Кузимчак Йосиф •; Грей Бетій; Свійний Юрій •, Роза
116 Панасюк Емілія
127 Біловус Дуня
161 Лайтмен Дороті; МкБрайд Джеймс •
164 МкГоверн Анна
175 Кірр Джені
176 Кодельський Ігор д-р
201 Підуста Іван
264 Корба Гарвій •
277 Шегда Джері •
283 Кіналь Мирон •
292 Перецька Сильвія; Йозв'як Марія
293 Сич Катерина; Петрів Антін •, Марія
310 Душинс Павло •
316 Підгайський Микола •
333 Боберський Іван •, Стефан •
345 Кенцор Анна
349 Кап д-р Орест •
407 Поронюк Юрій •, Михайло
423 Лесюк Ярослав •, Оксана, Олеся
426 Гуменюк Ярослав •
427 Дубіль Наталка
432 Руденський Іван •; Мицик д-р Модест 2. •
434 Стечишин Марія
458 Даліс Галина
465 Білоган Галина
489 Чорній Христина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
8 Вільшанський Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
120 Кармазин Іванна
153 Леськів Любомир •, Івоні
194 Кулинич Микола
316 Мельник Роман •
345 Куданович Михайло — отець
375 Котелевич Олександер •
454 Шах Іван

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
5 Теплій Іван •; Виноградник Іван; Лючуф Михайло •; Прус Роман •
7 Роман Катерина
25 Буля Лідія; Веселовський Наталка; Загородний Дарія
32 Коновал Олександра
50 Вінаш Едвард •; Погуляй Олекса
50 Воробець Михайло •; Дрозд Тарас •; Синенький Йосиф 2.
88 Вільчацький Петро; Полянський Одарка; Шог Гелена
94 Журавський Богдан 3 (три) •, Розамарія 2; Ониськів Гелена
114 Петренко Іван
216 Стороженко Надія, Олекса
230 Савицька Ольга
235 Бобак Катерина
251 Нидза Михайло •
261 Калина Микола
263 Зиман Леон •
263 Козій Зенон •
295 Розевич Ольга
360 Іскало Емма; Антонишин Лідія
372 Івах Іванна
380 Гаврилюк Михайло •
402 Крисків Анеля; Купич Богдан •
430 Шуль Андрій •
434 Кічук Роман •
488 Левицький Василь 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
47 Вільчанський Марія
167 Драбик Михайло •
316 Андрієнко Василь

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
20 Тустанівський Володимир, Олег •, Лідія, Ярослав •
22 Плешкевич Марія
25 Магин Станислав •
38 Філіпс Доротій
42 Безушко Мирослав
47 Попович Михайло •, Йосиф
76 Тимонко Стефан •
83 Осідач Іванна
94 Чайковський Іван 2, Теодор
109 Лукетич Катерина
112 Скрован Доналд •
131 Братківський Іван; Боєчко Василь •
121 Чмайло Василь •
127 Біловус Дуня
131 Трошук Віра; Петренко Тамара
136 Сидоренко Юлія
147 Солан Іван •
150 Шейфер Ірена
153 Кузевич Микола •
164 Ромео Теймі; Генко Дебра
165 Корнова Давид •
170 МкКінна Сеціль
171 Билицький Катерина
175 Кірр Джаніцл, Гелена
183 Дуда Іван •
191 Плекан Анна, Джерій •, Брюс •; Бачинський Джанет; Числій Стефан •
221 Карачевський Михайло •
240 Татарин Богдан •
264 Корба Гарвій •
291 Петришин Володимир •
293 Петрів Антоні, Марія; Сич Катерина
295 Думанський Марія
325 Камінський Павло •, Михайло •
348 Ембрій Сандра 2.
353 Луцик Зенко •, Маріон •, Михайло •, Гелена
361 Рибак Елисавета •
414 Поритко Богдан
422 Тотаро Андреа 2
423 Лицюк Ярослав •, Олеся, Оксана
430 Дубіль Наталка; Івасів Модест
432 Руденський Іван •; Мицик д-р Модест 2.
434 Бриняевський Юрій •, Маріян
437 Пилипець Михайлина
440 Ясінський Петро
489 Чорній Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Івашко Христина
45 Сампара Юрій •
56 Солецький Данило •
57 Жмуд Марта
58 Гербовий Марія
113 Френчик Газель
122 Попович Михайло мол. •
155 Сарицький Софія
155 Міязга Патриція
165 Корнова Павло •
175 Стельмах Адріян •; Шупер Іван •
192 Жукер Михайло •
194 Пасливська Марта
200 Лебіди Геня
204 Трипалюк Ліліяна
206 Дзюбанюк Роза
231 Рудницький Микола •
267 Беррій Марйорі
328 Бігун Андрій
346 Вовк Ольга
347 Михневич Марія
368 Углар Антоній
383 Овоц Розамарія
385 Чикрей Зіта
432 Дутко Роза
434 Штурин Петро •
454 Малаховський Іван •
466 Цимитрюк Анна; Сікора Роман
473 Маковська Роксана
477 Мальгівський Одарія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Капп Володимир •; Вовк Василь •
8 Гарасимів Михайло; Глива Іван, Марія
13 Нарольський Михайло
27 Загора Юрій •, Ярослав
37 Огар Маріон
42 Білоган Іван, Марія
59 Івашків Микола •
102 Руминський Іван, мол. •
113 Хохля Ліліяна; Мроженська Елізабета; Свіній Роза, Юрій •
114 Марчук Оксана
116 Панасюк Емілія
120 Бирис Юрій •
130 Сапка Станлій •
131 Яременко Микола, Луїза, Микола мол. •; Бірнацький Амелія, Катерина, Михайло, Ольга
139 Бабик Марія
151 Ришко Євген •
153 Куцій Явдокія
155 Фединишин Юлія; Науменко Олег
161 Глядьо Неллі
170 Басараб Олена; Королишин Катерина, Михайло •; Тинда Іван •
171 Вагнер Катерина
175 Стефанюк Параска, Богдан •; Москальчин Стефанія, Іван; Кошиловський Дмитро •; Постоловський Йосиф; Рефал Іван •; Стефанюк Теодор
176 Кодельський Ігор д-р
193 Рубель Ярослав •
204 Підуста Іван
217 Савчук Анна
234 Берзанська Іванна
241 Рінецод Ральф мол. •
254 Павляк Андрій •
283 Христина Василь •; Халупа Михайло •, Ольга
292 Ковальчик Марія; Гоновей Василь •; Перецька Сильвія; Фаріон Іван •
295 Доманський Текля
315 Подгайський Микола •
333 Боберський Стефан •, Іван
343 Панцьо Фрейда
350 Франко Володимир •
358 Смоєт Діяна
375 Бариляк Іван •
379 Павлюк Ольга
383 Янкович Зен •
426 Гуменюк Ярослав •
434 Стечишин Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
40 Лихач Шавн •
180 Боднар Марта
353 Луцик Маріон, Зенко •
368 Подубинський Джанін, Стефан В. •, Григорій •; Шульдиц Доналд •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
245 Копаниця Орест •
293 Сеник Роберт •
402 Чорний Андрій •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
59 Івашків Микола •
320 Попович Олександра, Христина, Юрій •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
1 Турлис Нестор
2 Мудрий Марта
5 Левицький Михайло
8 Микитюк Марія
29 Сірко Анна
47 Лаврик Михайло •
64 Войтюк Павло •
65 Світлик Анна; Каша Стефан
69 Бобецький Євген
94 Іванишин Павлина; Ростенко Анна
102 Шмагала Бронислава
106 Яворський Володимир
114 Фещенко-Чопівський Микола
120 Наполеон Анна
125 Мотович Ольга; Бобій Адилайн
127 Захарків Михайло; Новосілецький Ксеня; Сметанюк Параска
131 Гаврик Михайло •
142 Полевчак Марія
147 Ханків Володимир •; Раковий Андрій •
149 Самардак Ольга
158 Зеруха Іван
165 Білан Леон 2 •
174 Шуровський Стефан
179 Дмитришин Григорій •
182 Лисишин Феня
204 Дубляник Анна; Наконечний Теодор •
217 Николайко Біфсі
220 Ярмола Анна
221 Чміль Антін; Маркевич Марія
235 Василишин Богдан
236 Галушка Михайло •
237 Кацюбан Розалія
239 Цинцирюк Галина
240 Озарко Іван; Татарин Григорій
248 Коваль Розалія
264 Кровчишин Йосиф •
293 Сомкайло Роза
301 Клич Богдан •
303 Мельник Анастасія
336 Ікера Ілько
338 Гудзик Юрій
347 Найда Богдан •
361 Гринів Танка
376 Пірус Пелагія
379 Юрків Федір
383 Ротай Йосиф •
406 Салак Євгенія
407 Федишин Стів •
445 Кузенко Парасковія; Обуховський Маріон •
453 Ковальчук Яків
465 Клемба Ефімі •
469 Баковська Теодора
473 Граб Микола
474 Бриняевський отець, Василь •
486 Блишак Ярослав •

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
158 Матусяк Джефрі
231 Ворд Ерік; Гозєр Дональд мол.; МкФіддін Томас мол.
242 Бова Розалія, Іван
269 Лебединський Богдан
292 Перецький Тарас
347 Сінченко Ніна
353 Луцик Маріон, Гелена, Зенко
375 Котелевич Олександер
407 Кулик Тарас
427 Мюссет Михайло
465 Козак Дарія, Христина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
269 Демчур Іван •
293 Гріспос Зіновія; Сжежля Филип •
309 Гол ЛаВірн •
465 Кваліті Рональд •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
8 Вільчанський Марія

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
47 Алімов Віктор •, Параска
94 Середюк Оксана
131 Попович Ірена
221 Крутиголова Євгенія, Онуфрій
233 Кармазин Адріян
240 Конанець Бернард •; Гловський Ігор •
251 Нидза Михайло •
261 Ваповський Михайло •
292 Кузьмин Роксана
293 Гаррісон Варвара, Джун
348 Імбрій Сандра
360 Іскало Емма
372 Головка Стефан •
385 Тучапець Петро •
402 Ключник Богдан •; Яворський Володимир
430 Галай Станислав; Лучецький Богдан; Бойчук Микола •
432 Хом'як Лариса
451 Омельченко Варвара
471 Яворницький Орест •
486 Блишак Ярослав •
489 Масюк Гордон •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
47 Вільшанський Марія

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
289 Гузар Стелла
375 Корженівський Мар'ян •
471 Ткач Григорій •

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 28 лютого 1982 р.)

Кляса 1-ша	244
Кляса 2-га	169

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	3.075
Кляса E20	3,648
Кляса E65	327
Кляса P20	5.702
Кляса P65	109
Кляса TP65	668
Разом	13,942

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід забезп.	20
Кляса 0	118
Кляса T	1,199
Кляса W	10,871
Кляса P20	10,947
Кляса E20	8,731
Кляса E65	2,585
Кляса P65	1.482
Кляса DP60	174
Кляса DP65	771
Кляса A.D.D	6.743
Кляса T10	202
Кляса T5	43

Дорослі члени з молодечими грамотами:

Кляса P20	632
Кляса E20	389
Кляса P65	35
Кляса E65	56
Кляса E18	22
Разом	45,020

ЗАВВАГА:
Зіркою /•/ є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 січня 1983 р.)	20.269	55.006	6.754	82.029
Активні члени:				
(Приріст у лютому)				
Нові члени	39	102	17	158
Прийняті наново	39	65	5	109
Прийняті з перех. листами	—	1	1	2
Зміни кляс забезпечення	—	8	—	8
Прийняті з Деп. Молоді	—	8	—	8
Разом	78	184	23	285
(Убуток у лютому)				
Суспендовані	27	44	30	101
Відійшли з перех. листами	—	3	1	4
Зміни кляс забезпечення	8	8	—	16
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	6	66	—	72
Вибрали гроші	48	72	—	120
Відійшли з випл. п. сум заб.	32	32	—	64
Виплатили вповні вкладки забезпечення	28	73	—	101
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	4	—	4
Вигасла важність забезп.	—	3	3	6
Разом	149	305	34	488
Члени, які випл. вкладки				
(Приріст у лютому)				
Виплачене забезпечення	28	73	—	101
На безпл. продовж. забезп.	14	20	—	34
Разом	42	93	—	135
(Убуток у лютому)				
Померли	1	15	—	16
Вибрали готівки	26	19	—	45
Повернені в актив	7	14	—	21
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	39	53	—	92
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем лютого 1983 р.	20,201	54.925	6,743	81.869

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за лютий 1983 р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1983 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

Вшанували пам'ять Великого Кобзаря

Цього року українська громада на поселеннях урочисто вшанувала нашого генія—Пророка Тараса Шевченка.

Українські періодики переповнені цікавими матеріялами про Т.Шевченка. Наприклад, газета „Свобода" помістила цікаву статтю Людмили Волянської „Друзі Шевченка—брати Лазаревські", Мирослава Борисюка „Суспільно-державницькі погляди Т.Шевченка". Відбуваються змістовні й цікаві громадські академії, присвячені Т.Шевченкові, та інше.

І не дивно, Шевченкові постуляти актуальні, вічні. Вони є такі—національна свідомість, зберігання й плекання рідної мови, „бо мова, то душа народу", братня любов і любов до України. Шевченко—це наука „учітеся, брати мої...", спротив чужому пануванню (Три душі Шевченка); праця для України „щоб збудить хиренну волю, громадою обух сталить..."; боротьба за волю й віра в перемогу—„Борітеся—поборете"),„Кавказ"); демократичний лад у рідній країні—„Закон Вашінгтона"; віра в Бога та визнання моралі, її принципів, етики, християнського світогляду—„Милосердний Бог—моя нетлінная надія". „На всім світі Твоя правда І воля, і слава". (Псал. 81)

Беручи все це до уваги, і не тільки до уваги, але й до здійснення, так важливого в нашу тяжку добу занепаду моралі, ми мусимо належно виховувати українське молоде покоління на прикладах наших великих людей.

Школа українознавства та релігії при парафії Св. Покрови в Філядельфії, Пенн., як і щороку, гідно вшанувала пам'ять нашого генія Тараса Шевченка. У неділю, 13-го березня ц.р., після Служби Божої була відправлена панахида за душу страдника Т.Шевченка. Панахиду відправив настоятель парафії Св. Покрови митр. прот. о. Михайло Борисенко. Радісно було дивитися, як всі молящі, а серед них велика кількість учнів школи, зі свічечками в руках, усердно молилися за душу спочилого.

Рівно о 1-ій годині, після панахиди був спільний обід, що його приготував батьківський комітет.

Свято Шевченка—це національне свято, тому діти й молоді матері милували око барвистими українськими вишивками своїх одягів.

Свято розпочато „Заповітом" Т.Шевченка, що його виконали учні школи під керівництвом молодої учительки співу Лесі Рудої, вихованки цієї школи, акомпаньювала її сестра Оленка Руда, теж вихованка цієї ж школи.

Діти І-ої кляси поклали квіти перед портретом Кобзаря і спільно продеклямували „Поклін тобі, Тарасе", під керівництвом учительки Надії Савчук.

Доповідь на тему „Ідеї Т. Шевченка і сучасна Україна" з успіхом прочитали учні, цьогорічні абсольвенти: Ліна Ахінько, Наталя Букач і Д.Рудакевич.

Після змістовної доповіді з коротким словом виступив випускник Ю.Іхтіарів, який схарактеризував Т.Шевченка, як людину, його вдачу й характер. Присутні вислухали з великою увагою, бо про цікаві риси характеру Т.Шевченка мало хто обізнаний. А Т.Шевченко був цікавою людиною в житті, в товаристві, умів цікаво-артистично розповідати, поспівати, пожартувати і навіть потанцювати. Чим і викликав любов і повагу до себе. Його всі любили й радо слухали, немов проповідника.

Після цього учителька О. Піддубна коротко зупинилась на питанні: „Тарас Шевченко очима чужинців" і підкреслила декілька прикладі

Чужинці знають Т.Шевченка і вивчають його твори. Дехто вивчає українську мову, щоб читати „Кобзар" в оригіналі. Шевченка чужинці оцінюють так: „Тарас Шевченко— незвичайна постать на світовому літературному полі. Поміж геніями світу важко знайти йому рівного, який би був своїм життям і творами подібний до нього. Він уосіблює в собі ввесь свій багаточисельний український народ, він є голос народу, він є його душа, язик, яким говорить і мислить вся Україна. Тарас—це справжній будитель, проводир і пророк народу свого. Коротко, кажучи, ні одна нація не має поета, який би був так тісно зв'язаний з народом, як чудовий Шевченко з Україною". Це слова католицького священика Абрама Славінського, що переклав „Кобзаря" на словінську мову і видав його в двох томах.

У художній частині були деклямації, співи у виконанні учнів, як молодих, так і старших кляс. Всі „артисти" добре справились зі своїми ролями. Говорили впевнено й поправною українською мовою, за що публіка нагороджувала їх довготривалими оплесками. Але деякі точки програми заслуговують особливої уваги. Наприклад, „Поклін Тарасові" слова Ю.Шкрумелюка, муз. Таранко чудово проспівали учні І-ої, 2-ої, 3-ої і 5-ої кляс. Малята так добре виглядали і трималися на сцені, що публіка не хотіла їх відпускати зі сцени. „Дивлюсь—аж світає", сл. Т.Шевченка, муз. Стеценка, добре виконали старші кляси під керівництвом учительки співу Лесі Рудої, акомпаньювала Оленка Руда, обидві вихованки цієї школи.

На особливу увагу заслуговують і деякі деклямації. Наприклад, вірш „Титан" Надії Лан з почуттям виконали учениці 8-ої кляси Л. Чаплинська та Л. Заяць. Вірш „Кобзареві" Світлани Кузьменко з неменшими почуттями виконали цьогорічні наші випускниці А.Поритько і Т.Могила.

З великим ентузіязмом слухачі прийняли нашого деклятора,учня 8-ої кляси В. Власенка, який майстерно й упевнено продеклямував вірш Т.Шевченка „До Основ'яненка" і нагородила виконавця довготривалими оплесками.

Свято на пошану Великого Кобзаря пройшло на високому ідейному рівні в присутності чисельної публіки. Ведучою програми була завпед школи М.Євсевська. Вона звернулася до всіх присутніх з закликом не забути тих, що потребують нашої матеріяльної допомоги, а ними є українські діти в Бразилії, що потребують одягу й інших речей, бо через відсутність необхідного одягу, навіть, не можуть відвідувати школи.

На кінець всі присутні проспівали український гимн „Ще не вмерла Україна".

О.Піддубна

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1983

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	148.42	152	29.42	321	587.56
2	184.17	153	2,061.08	322	426.64
5	1,210.94	154•	468.44	323•	385.78
6	534.74	156	525.72	324	165.75
7•	523.95	157•	459.75	325•	1,841.68
8	2,024.63	161	1,419.69	327•	1,771.45
9	126.90	162	293.31	328	343.27
10	474.82	163	2,804.71	330	279.02
11	40.39	164•	1,485.81	332	357.03
12	387.31	165	35.97	333	2,069.70
13	900.38	166	2.65	334	379.42
14	1,614.56	167	158.07	336	550.69
15•	1,188.09	168	283.20	337	444.52
16	434.61	169	603.08	338	290.97
17	199.39	170	1,021.69	339•	1,033.89
18	116.41	171	1,817.38	340•	1,101.08
19	110.73	172•	932.66	342•	595.85
20•	2,024.59	174•	4,242.12	343•	744.74
23	501.20	175	433.02	345	987.03
24•	146.33	176•	1,046.44	346	848.75
25•	9,408.92	177	462.95	347	639.95
26	30.69	178	223.99	348	335.00
27	1,599.73	179	227.92	349	1,668.63
28	91.51	180	607.02	350	363.26
29	226.35	182	531.79	352	714.91
30	118.16	183	1,329.61	353	1,303.04
31	97.40	184	1,042.66	354	191.68
32	878.04	190	30.76	355	135.56
33	331.12	192	246.90	356	250.37
34	581.84	193	28.29	357	4.35
35	515.21	194	2,012.27	360•	2,905.32
36	252.31	195	4.80	361•	1,309.26
37	680.68	196	1.86	362•	633.04
38	517.38	200	1,061.49	363	38.24
39	1,632.57	202	18.90	364	390.69
40•	318.31	203•	279.00	367•	1,747.27
41	46.82	204	2.209.30	368	1,062.78
42	2.270.08	205•	488.86	369	260.73
44•	359.81	206	490.50	370	531.60
45	530.05	209	129.32	371	1,285.65
46•	74.08	211	226.29	372	968.55
47	763.49	212	147.09	373	176.58
48	105.72	214	604.94	375	1,138.06
49	416.12	215	4.81	376	9.32
50•	110.00	216•	2,951.50	377•	1,336.02
51	801.19	217	1,452.36	378	18.70
52•	285.80	218	131.32	379	2,859.61
53	1,450.00	219•	634.95	380•	320.63
54	149.54	220•	2,468.04	382	273.77
55	649.48	221	2,299.25	383	540.78
56	554.08	223	176.74	385	1,196.81
57	1,033.78	224	340.35	387•	968.88
58	170.73	225•	8.44	389	84.79
59	820.57	226•	734.72	390•	233.97
62•	97.20	228	32.05	394	116.05
63	1,177.84	230	1,074.99	397	2,172.96
64	214.61	231•	905.23	399	1,494.72
65	201.20	233•	1,535.90	401	202.43
66	134.91	234	402.81	402•	1,706.56
67	215.64	235	376.64	403	521.55
69	80.56	236	269.07	406	250.62
70	864.84	237	482.72	407	1,196.10
73	113.36	238	498.58	408•	1,008.21
75	340.72	239	491.65	411	197.85
76	469.63	240	1,850.76	412	225.94
78	688.04	241	106.77	413	95.83
79•	390.53	242	1,265.24	414•	1,181.14
81	159.29	243	178.53	416	143.44
82	392.10	245	1,041.20	417•	180.64
83	1,322.57	247•	575.74	418	80.27
84	41.48	248	237.40	421	434.71
86	754.60	250	700.19	422	816.14
87•	96.17	251•	1,653.31	423	1,155.50
88	2,471.80	253	144.68	424	723.45
89•	75.21	254	705.21	426	500.00
90	407.61	256•	889.78	427•	4,390.97
91•	308.88	257•	1,834.52	429	44.01
92	13.93	258	29.36	430•	3,699.88
93	351.56	259	629.23	433	67.69
94	3,840.24	260	310.97	434	1,200.57
95•	46.98	261	294.03	437	700.31
96	636.82	263	65.13	438	131.35
98	93.51	264•	233.20	439	656.22
99	157.89	265	24.65	440	723.06
100	79.22	266	1,658.67	441	663.60
102	1,181.38	267•	947.11	442	296.62
104	579.37	268	321.33	443•	38.21
105	553.01	269	311.36	444	1,102.29
106•	1,814.67	270	930.71	448	136.21
107	224.80	271	645.73	450	688.27
108	19.38	275	82.60	452	1,063.41
109	134.07	277•	4,086.46	453	24.74
113•	1,798.19	278	180.75	454	241.83
114•	4,244.64	279	27.32	455•	167.82
115•	563.11	280	24.85	456	133.45
116	1,382.07	281	530.41	457	557.67
119	124.96	282	227.83	458	1,392.72
120	493.00	283	349.71	459•	345.34
121•	1,363.20	284	112.06	460	206.56
122	128.86	285	516.09	461	45.36
123	926.59	286	486.05	464	204.49
124	96.33	287•	1,739.98	465	1,675.61
125	936.41	288	386.72	466	155.89
126	247.88	290	78.54	467	423.05
127	1,464.55	291	327.74	468•	757.23
128	218.71	292	2,438.17	469	222.30
129•	200.78	293	801.30	472	450.25
130	587.68	294•	67.80	473	2,290.25
131•	576.17	295	440.96	474	131.17
132	148.09	296	79.41	476	23.46
133	881.07	297•	54.11	477	43.11
134	297.17	299	82.31	479•	361.10
135•	17.30	301	255.27	480	195.78
136•	499.73	302•	73.97	481	504.12
137	446.01	303	340.66	484	825.00
138	90.84	304	568.79	485	43.02
139	79.56	305•	737.84	486•	258.56
140	303.49	306	158.37	488	35.44
141•	11.05	307	868.18	489•	1,547.07
142	268.81	309	17.53	490	273.35
143	176.22	311•	240.23	492•	931.35
145	56.26	312	88.73	496	139.08
146•	2,691.58	313	14.97	497	216.04
147	950.61	316	1,722.08	500	150.45
148	222.77	317	293.73	501	23.06
149	52.29	318	160.67	502	156.15
150	380.74	319•	145.12	503	509.67
151	176.93	320	342.44	505	42.87
				506	95.84

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 258,060.44

АЛЬМАНАХ НА 1984 РІК

Як і кожного року, у цьому часі редакція щоденника „Свободи" розпочинає підготовчу працю над майбутнім Альманахом-Календарем, що в 1984 році буде мати своєю головною темою 90-річчя Українського Народного Союзу. Вже тепер просимо авторів, які бажають бачити свої статті, есеї, оповідання, поезії, художні нариси чи репортажі надрукованими в „Альманаху УНС 1984", готувати такі матеріяли. Реченець надіслання їх до редакції „Свободи" - не пізніше 15-го червня цього року. — Ред.

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	13.60	161	12.20	337	121.00
5	29.20	162	45.80	338	1.00
6	58.10	164•	83.70	339	32.00
8	27.40	168	1.00	340•	135.65
10	64.30	170	24.95	345	22.00
11	31.20	171•	9.20	346	32.80
12	12.60	172•	57.00	347	2.45
13	20.20	174•	347.35	348	7.25
14	37.55	176•	14.40	349	92.75
16	21.80	177	25.00	350	15.80
17	8.55	183	40.00	352	14.00
25•	223.05	184	5.00	353	44.55
27	53.05	194	71.80	360•	222.60
29	9.20	200	18.40	362•	20.30
32	28.00	204	85.25	364	11.00
34	32.90	206	12.00	367•	14.95
37	3.30	209	58.40	368	33.60
39	12.20	214	9.20	369	3.95
40•	15.20	216•	55.60	371	50.70
41	9.20	217	7.80	372	22.00
42	27.40	219•	17.50	375	47.40
43•	11.00	220•	49.75	377	4.80
44•	4.70	221	157.20	379	18.40
47	45.55	226•	14.00	380•	9.20
49	29.50	230	16.55	385	53.60
50•	2.45	231•	19.10	387•	59.05
51	24.55	233•	132.25	397•	18.80
55	8.30	234	4.45	399	32.00
59	15.20	236	14.70	401	4.80
62	25.30	237	27.60	402•	186.95
65	11.00	238	2.45	403	14.00
66	12.20	240	103.45	406	9.20
70	9.20	242	31.70	407	58.50
75	11.65	245	33.40	408•	42.95
76	26.20	247•	16.00	411	3.20
78	20.80	248	13.55	412	1.25
79•	29.00	251•	118.00	414•	38.20
81	2.25	253	13.95	416	34.45
83	133.00	254	9.20	418	15.10
88	42.05	256	11.00	421	62.00
90	19.95	257•	28.10	422	23.30
93	.85	261	5.15	424	4.30
94	16.90	264	12.20	427•	60.70
95•	6.70	266	45.20	430	237.10
96	11.05	267•	92.40	434	57.20
102	41.15	269	17.85	437	17.35
104	6.55	270	32.35	439	18.20
105	22.00	271	17.75	440	61.40
106•	22.80	277•	255.50	441	116.00
108	.85	278	9.55	442	40.65
114•	21.90	282	11.35	443•	2.70
115•	75.50	287•	13.75	444	19.55
116	18.00	291	9.60	450	8.75
119	.90	292	14.55	452	18.40
120	12.65	293	11.00	456	23.80
121•	12.20	295	23.20	459•	10.05
123	14.90	301	48.35	464	16.40
124	1.70	303	23.20	465	79.10
125	24.10	304	7.35	467	4.80
127	9.20	305•	10.90	468•	32.20
129•	2.45	307	37.20	472	38.05
131•	43.80	309	38.00	473	14.00
133	24.05	316•	21.80	474	20.20
136	37.00	317	6.40	479•	18.40
138	3.30	318	12.20	481	9.20
139	2.50	320	96.25	484	10.30
142	5.60	322	9.20	486•	10.45
146•	251.05	327•	86.00	487	11.00
147	29.85	328	5.40	489•	17.00
149	25.00	330	11.00	492•	6.30
153	5.55	332	2.45	496	15.90
154•	3.90	333	2.25	500	12.20
156	5.70	334	57.20	503	11.10
157•	5.00	336	11.40	506	42.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентоого Забезпечення 7,564.85

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛЮТОМУ 1983-МУ РОЦІ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
2	Мудрий Марта	1,000.00
8	Чолій Василь	1,000.00
14	Бренич Стефанія	500.00
14	Бренич Стефанія	500.00
14	Бренич Стефанія	500.00
25	Чайківський Михайло	500.00
29	Цірко Анна	1,000.00
40	Джерінджер Неллі	500.00
45	Малик Марія	500.00
47	Явна Катерина	500.00
64	Войтюк Павло	500.00
64	Войтюк Павло	500.00
65	Каша Стефан	1,000.00
65	Світлик Анна	1,000.00
75	Жданкевич Марія	500.00
76	Мельник Анна	1,000.00
76	Мельник Анна	500.00
94	Голодюк Михайло	1,000.00
96	Двуліт Іван	2,000.00
119	Білон Михайло	500.00
119	Білон Михайло	500.00
120	Наполеон Анна	1,000.00
127	Сметанюк Параскевія	1,000.00
127	Захарків Михайло	500.00
147	Проць Агнес	500.00
147	Проць Агнечка (Агнес)	500.00
153	Яхвак Василь	1,000.00
161	Михалишин Петро	1,000.00
179	Білик Василь	1,000.00
182	Березівська Анастасія	500.00
190	Шевчук Секлета	500.00
194	Сушків Віра	5,000.00
200	Воргул Тессі	500.00
202	Писарчук Анна	1,000.00
204	Андерсон Марія	500.00
217	Николайко Біссі	1,000.00
221	Капа Петро	1,000.00
221	Кульчицький Леон	500.00
221	Кульчицький Лев	1,000.00
228	Шерлон Єлисавета	1,000.00
230	Сухара Еліонор	1,000.00
237	Кацюбан Розалія	1,000.00
237	Пастернак Марія	500.00
240	Новицький Йосиф	1,000.00
240	Озарко Іван	1,000.00
242	Комек Тіссі	500.00
264	Кровчишин Йосиф	1,000.00
293	Осідач Мирослава	500.00
296	Чайковський Микола	500.00
303	Мельник Анастасія	500.00
317	Мариняк Йосиф	500.00
327	Кисрич Вікторія	500.00
334	Ладан Павліна	500.00
334	Марцинюк Йосиф	1,000.00
336	Іскра Ілько	1,000.00
337	Качмарик Спиридон	500.00
337	Качмарик Спиридон	1,000.00
338	Годзик Юрій	1,000.00
347	Найда Богдан	1,644.00
347	Стельмах Стелла	500.00
347	Вітошинський Ольга	500.00
347	Вітошинський Ольга	500.00
353	Слободян Леся А.	1,000.00
361	Вагаляк Паранка	1,000.00
364	Кухта Анастасія	500.00
367	Захарків Ірена	500.00
369	Васильковський Антоній	1,000.00
379	Каппа Петро	1,000.00
379	Скочиляс Андрій	1,000.00
406	Салак Євгенія	1,000.00
413	Ґулка Анна	500.00
413	Ґулка Анна	500.00
423	Докторук Микола	500.00
427	Сверлик Юлія	1,000.00
432	Шипайло Ольга	500.00
434	Луговий Ярослав	500.00
439	Гусяк Лена	500.00
441	Палинко Катерина	1,000.00
445	Кузенко Параскевія	500.00
448	Корнило Володимир	300.00
464	Недочитко Дмитро	500.00
465	Клемба Ефімі	1,000.00
473	Савич Катерина	1,000.00
489	Бакум Дмитро	500.00
490	Висоханський Анна	1,000.00
	Разом	67,944.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1983 РОКУ

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
8	Сидуляк Роман	30.00
53	Гірник Марія	30.00
85	Петрівський Гаррі	50.00
99	Валігун Василь	30.00
105	Баран Марія	30.00
105	Ракочий Йоан	30.00
107	Мандзій Текля	30.00
112	Пелих Параска	30.00
127	Зибай Олекса	30.00
127	Бабала Агафія	30.00
127	Кусий Василь	30.00
127	Навосядлий Варвара	30.00
127	Осадчук Параскевія	30.00
127	Стеценко Анна	30.00
147	Найдок Марія	30.00
147	Совецька Іван	30.00
158	Козяк Юліян	30.00
164	Пасик Анна	30.00
168	Лопушанська Анна	30.00
194	Зохнюк Олександер	30.00
204	Захарко Катерина	30.00
238	Дяк Володимир	30.00
240	Кулик Текля	30.00
240	Владика Павло	30.00
242	Гарбист Стефан	30.00
257	Левицький Марія	30.00
288	Ковп Анна	30.00
257	Сильчак Чарлс	50.00
295	Костюк Микола	30.00
371	Мосьціскі, Сильвія	30.00
375	Парачоняк Галина	30.00
379	Борух Павло	30.00
430	Федорук Емілія	30.00
434	Панчук Ґордон Р.Б.	30.00
	Разом	1,060.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ
ПРИБУТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1983

Членські вкладки	$265,625.29
Прибутки книгарні і друкарні	83,672.46
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$257,298.28
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	59,882.77
Гіпотечних позичок	25,821.40
Членських позичок	1,674.24
Банків	1,483.87
Позички для Корп. Дому У.Н.С.	200,000.00
Разом	**$546,160.56**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$12,191.50
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	372.65
Премії шпитального забезпечення працівників	2,057.15
Коштів публікації „Свободи"	16,945.70
Стипендії	100.00
Разом	**$31,667.00**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$2,237.90
Перенос до Сирітського Фонду	50.00
З продажі англ. Енц. Українознавства	1,389.13
Разом	**$3,677.03**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$26,542.61
Сплачено гіпотечних позичок	27,133.72
Сплачено членських позичок	13,022.94
Разом	**$66,699.27**
Разом загальний прибуток на лютий 1983	**$997,501.61**

ВИДАТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1983

Виплати членам:	
Грошові звороти	$51,932.10
За дозрілі вивінувальні грамоти	48,000.00
Посмертні допомоги	67,944.00
Відсотки від посмертних допомог	$30.07
Вкладки за дітей, яких родичі померли	221.15
Допомога з Фонду Братського	1,060.00
Разом	**$169,187.32**
Видатки:	
Союзівки	$97,089.88
Книгарні і друкарні	79,620.62
„Свобода" за орган	45,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,548.00
Лікарські бадання нових членів	523.72
Винагорода обласних організаторів	1,500.00
Кошти обласних засідань	25.00
Разом	**$3,596.72**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$10,624.98
Платня працівників	30,716.67
Премії за шпиатльне забезпечення працівників	8,133.94
Асекурація	3,757.50
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	14,136.91
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	450.07
Разом	**$67,820.07**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$779.99
Книжки і друки	84.00
Вкладки до братських конгресів	200.00
Загальні канцелярійні видатки	3,168.85
Оплати до асекураційних урядів	489.04
Кошти канадської канцелярії	169.67
Поштові оплати	1,580.00
Кошти друків і приборів	1,734.86
Обслуга машин	1,448.20
Загальні кошти подорожей	1,973.85
Разом	**$11,628.46**
Різні видатки:	
Кошти укр. публікацій	15,000.00
Пожертви	2,000.00
Податки від заморгеджованих реальностей	779.11
Кошти розбудови організаційного Відділу	1,525.00
Відсотки від закуплених бондів	4,200.56
Разом	**$23,504.67**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$693,978.53
Уділено позички на підклад грамот	13,524.24
Закуплено елект. машини	92.10
Разом	**$707,594.87**
Видатки за лютий 1983	**$1,205.042.61**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$656,143.88	**ФОНДИ:**	
Бонди	34,417,632.10	Забезпеченевий	$47,611,869.95
Уділи	609,380.99	Братські	180,947.96
Гіпотечні позички	2,725,821.05	Сирітський	288,139.91
Позички на грамоти	789,452.04	Захисту	285,466.52
Реальності	635,897.98	Наглої потреби	87,534.47
Друкарські і електронічні машини	218,430.77		
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,400,000.00		
Авторське право	1,200.00		
Разом	**$48,453,958.81**	**Разом**	**$48,453,958.81**

УЛЯНА ДЯЧУК

головний касир

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСПІШНІ ВИСТУПИ ЧОЛОВІЧОЇ ВІДБИВАНКОВОЇ ДРУЖИНИ УСО „ТРИЗУБ"

Цього сезону чоловіча дружина УСО „Тризуб" виступає в „Делевер Веллі Відбиванковій Лізі", яка складається з двох дивізій — „А" і „Б". „Тризуб" виступає в „А" дивізії, до якої належить усіх разом 12 дружин: три дружини Абінгтон УМСА, Гатборо УМСА, Темпл університет, Кемден УМСА (дві дружини) і Ґлостер ВК.

Змагання відбуваються кожного понеділка ввечері в залі Менор Джуніор коледжі. Дружина „Тризуба" досі здобула такі висліди: перемогла Ешелон І УМСА 2:1, Вудбері ВК 3:0, Абінгтон УМСА 2:1, Абінгтон II УМСА 2:1 і Кемден УМСА 3:0. Зазнала поразки з Абінгтон І УМСА 1:2 та з дружиною університету Темпл 1:2. Дня 19-го березня ц.р., „Тризуб" узяв участь у великому турнірі, який відбувся у Форт Диксі, Ню Джерзі, що його влаштували місцеві військові організації.

У тому турнірі змагалося усіх 20-ть дружин, у цьому числі п'ять з кожної військової організації. „Тризуб" був єдиною українською дружиною. На початку гри проходили в кількох підгрупах круговою системою. „Тризуб" виграв усі змагання у своїй підгрупі і, таким чином взяв участь в грах другої рунди, в якій учасники змагалися за вхід до півфіналу. Елімінувавши Ешелон І УМСА і „Гай Флаєрс" ВК, наша дружина здобула собі право змагатисю у півфіналі, в якому перемогла клюб Випервіл І УМСА вислідом 15:10, 12:15 і 15:8. Щойно у фіналі наші відбиванкарі зазнали поразки з дружиною Ешелон II УМСА 10:15, 15:11 і 12:15. Усі змагуни були нагороджені індивідуальними і клюбовими трофеями віцечемпіонів турніру.

Склад дружини „Тризуба": М. Кузевич, Ю. Лесюк, Т. Міджак, Б. Сірий, Р. Олексяк, Б. Завадович, О. Лесюк, Д. Янгер, С. Магнес Дж. Квінлен і І. Севатий. Провідником дружини є Тарас Міджак, тренером Орест Лесюк.

Провід чоловічої дружини шукає нових змагунів на черговий сезон і також робить старання створити дружину юнаків у віці 15-19 років. За інформаціями в цій справі можна телефонувати до „Тризуба" на число 322-7581.

О.Л.

УСО „ТРИЗУБ"- „ІНТЕР" СК 6:1
УСО „ТРИЗУБ" — „ДАНУБІЯ" 2:1

Тією високою перемогою перша дружина копаного м'яча „Тризуб" започаткувала весняну рунду першенств „Мейджор Дивізії" - „Юнайтед Сакер Ліги Пенсильванії". У звітових змаганнях, що відбулися 13-го березня ц.р., наша дружина домінувала в грі, в якій переможні голі для „Тризуба" здобули Ґамберо 3, Санторе 2 і МекАлістер.

У чергових календарних змаганнях 20-го березня ц.р. „Тризуб" відбув зустріч з німецьким клюбом „Данубією", перемігши його вислідом 2:1. До половини гри німці вели 1:0, але після перерви Павло Ґамбіно вирівняв 1:1, а дві хвилини перед закінченням цей же змагун стрілив головою переможного голю. Здобувши чотири дальші точки, „Тризуб" займає перше місце в показнику табелі ігор своєї дивізії. Резерва „Тизуба" програла з резервою „Інтер" 1:3 і ремісувала з резервістами „Данубії" вислідом 0:0.

Провід ланки копаного м'яча „Тризуба" повідомляє зацікавлених батьків, що кожної середи від год. 6:30 до 10-ої вечорами в закритому приміщенні Українського Культурного Центру відбуваються тренінгові гри копаного м'яча для хлопців і дівчат у віці 7-13 років. Крім цього, влаштовуються вправи у відбиванці та кошиківці. Замість того, щоб сидіти без руху при телевізії приводіть своїх дітей на руханку для їх здоров'я. Не дозволяйте, щоб наші діти волочилися безділльно по вулицях. Зголошуватися можна, телефонуючи — OR-6-2367.

Ігор Конрад

УСВТ „Ч. СІЧ" — „ПОЛЬСЬКІ СОКОЛИ" 1:0

В других змаганнях весняної рунди розгривок за першенство „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліги Ню Джерзі" „Ч. Січ" здобула другу за порядком перемогу, цим разом з відомим сильним клюбом польських „Соколів" вислідом 1:0. Звітова зустріч відбулася в неділю, 27-го березня ц.р., на розмоклому грищі Фарчерс Ґров в Юніон, Н. Дж., в часі якої не переставав падати рясний дощ. Не зважаючи на дуже важке грище і доцеву зливу, гра проходила на відповідному технічному рівні, в ній обидві дружини виявили велике завзяття. До перерви вислід був 0:0, хоча добрі можливості відкрити конто голів мали обидва суперники. На відмічення заслужив воротар „Ч.Січі", який між іншими критичними ситуаціями ліквідував теж карний стріл. Після перерви напочатку ініціятиву в грі мали гості, але „Січовики" поступово вирівняли гру та створили декілька можливостей, які з трудом ліквідували колишні польські професіонали. Рішального для перемоги голя здобув Хмілевський з карного стрілу, що його зарядив суддя за „відкошення" Андрія Бакуна, який був сам-на-сам з воротарем поляків на карному полі. Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ю. Бакун, Торій, Чижович, Матіяш, Ромійо, Берман, Кульчицький, Василак, А. Бакун, Букачевський, Д. Бакун, Керіґан. Провідник Володимир Бакун.

УСВТ „Ч.СІЧ" МІЖ НАЙКРАЩИМИ У ВІДБИВАНКОВОМУ ТУРНІРІ

Дня 27-го березня ц.р. жіноча дружина „Ч. Січі" взяла участь у черговому турнірі за першенство 2-го району Відбиванкової Асоціяції ЗСА в якому закінчила на почесному 3-му місці. Змагання цього турніру пройшли в спортових залях Барнард коледжу в Ню Йорку і в них виступало 8 кращих дружин з Ню Йорку, Ню Джерзі і Коннектикат. „Ч. Січ" напочатку відбула три змагання у своїй підгрупі, в яких перемогла: дружини коледжу Моріс Кавнт 15:6, 15:11, Ню Кеннон ВК, Коннектикат 15:6, 15:7, програла з клюбом „Парк Словп" Н.Й. 8:15, 10:15 і, таким чином, дійшла до півфіналу, в якому, бувши рівнорядним противником, все таки зазнала поразки з сильним клюбом „Біг Епл" ВК, Ню Йорк, вислідом 13:15, 13:15. Згідно з цими і іншими вислідами турніру, перші три місця зайняли: Біг Епл В.К., Н.Й., Парк Словп В К, Н. Й., УСВТ „Ч. Січ" Н. Дж.

Склад дружини „Ч. Січі" в цьому турнірі був такий: Моравська, Тицька, Лопатонська, Кузинська, Мальоні, Твардовська, Монтґомері, Ґнат.

(от)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1983

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛЮТОМУ 1983 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у лютому	Сума забезпечення		Разом у 1983 р.
	ОКРУГА АЛЕНТАВН				
48	С. Івасєчко	2	$4,000		2
147	Катерина Гуцайлюк	1	1,000		1
	Разом	3	$5,000		
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
15	О. Зинюк	3	$25,000		3
34	Л. Блонарович	1	1,000		2
55	А. Ціздин	1	1,000		1
290	М.Хома	1	1,000		1
320	І. Малко	2	11,000		2
	Разом	8	$39,000		
	ОКРУГА БОСТОН				
307	Д. Ґалонжка	1	$1,000		2
	ОКРУГА БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	1	$1,000		1
360	І. Гаврилюк	2	12,000		2
	Разом	3	$13,000		
	ОКРУГА ЧІКАҐО				
17	Я. Билень	2	$2,000		2
51	М. Ольшанський	2	2,000		3
131	Л. Боднар	2	6,000		2
220	Е. Блідий	2	4,000		2
250	М. Чуйко	1	1,000		1
301	П. Врублівський	1	1,000		1
379	М. Семків	1	1,000		2
423	Я. Берестянський	1	2,000		2
	Разом	12	$19,000		
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
102	Н. Бобечко	1	$2,000		3
240	С. Воляник	1	1,000		3
	Разом	2	$3,000		
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	3	$18,500		4
183	Д. Кошильовський	1	1,000		6
235	М. Бобер	1	3,000		1
292	Стела Федик	3	12,000	1АДД	7
341	В. Літинський	1	5,000		1
	Разом	9	$39,500	1АДД	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	1	$1,000		4
70	М.Шеремета	2	2,000		5
287	Данута Ясінська	1	1,000		2
	Разом	4	$4,000		
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
465	Текля Мороз	1	$10,000	2АДД	6
	ОКРУГА НЮАРК				
27	Р. Лапичак	1	$4,000		1
37	Ольга Осередчук	1	1,000		3
371	Ю. Баранюк	3	8,000		5
490	С.Чорномаз	1	5,000		1
	Разом	6	$18,000		
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
59	Т. Сливінський	1	$1,000		1
277	С. Кравець	1	2,000		1
414	І. Телюк	1	2,000		
	М. Снігурович	1	1,000		2
	Разом	4	$6,000		
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
5.	М. Хоманчук	1	$2,000		2
8	Марія Кульчицька	1	1,000		2
158	І. Жупник	2	$10,000	1АДД	
	Емілія Саноцька	1	1,000		6
200	І. Пригода	2	4,000		2
204	М. Шпонтак	2	2,000		2
267	Аня Дидик	1	10,000		1
293	Марія Душник	1	2,000		2
325	І. Жупник	1	1,000		2
361	С. Чума	1	1,000		1
450	Евстахія Мілянич	1	1,000		2
	Разом	14	$35,000	1АДД	
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
427	П. Дяків	6	$21,000	1АДД	6
451	Є. Омельченко	1	8,000		1
458	Д. Пищ	3	5,000		3
468	М. Ґрох	1	5,000		1
	Разом	11	$39,000	1АДД	
	ОКРУГА ПАССЕЙК				
182	Г. Клименко	1	$1,000		1
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
349	М. Захарко	1	$1,000		4
353	В. Оріховський	3	$15,000	3АДД	
	Дарія Оріховська	1	3,000		6
372	Й. Ярема	1	1,000		2
	Разом	6	$20,000	3АДД	
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
45	М. Пришляк	2	$2,000		2
83	С. Гавриш	3	3,000		5
53	І. Скіра	1	1,000		3
173	П. Щерба	1	1,000		2
216	Б. Одежинський	1	1,000		1
231	В. Пастушок	7	19,000	3АДД	9
245	М. Мартиненко	2	6,000		2
247	М. Маєр	2	2,000		2
248	Ірена Пасєшнік	3	3,000		3
269	Хрисина Фуга-Ґербеги	2	6,000	1АДД	3
339	М. Луців	1	1,000		1
347	Дарія Цапар	2	8,000	1АДД	5
375	П. Тарнавський	3	8,000	1АДД	5
	Разом	30	$61,000	6АДД	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
53	Д.Головатий	1	$1,000		1
161	А.Джула	4	6,000		7
338	Ольга Пішко	2	2,000		2
	Разом	7	$9,000		
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
316	В. Гавриляк	4	$5,500		9
	ОКРУГА ШАМОКИН				
78	І. Петрунцьо	1	$1,000		2
242	Й. Чабан	4	17,000	2АДД	5
305	Маргарета Гентош	1	5,000		1
382	Катерина Гарбест	6	38,000		6
	Разом	12	$61,000	2АДД	
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
283	Ю. Гаврушків	3	$3,000		3
	ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)				
407	В.Шаран	7	$21,000	1АДД	7
441	Д. Заневич	1	1,000		1
464	Н.Хомин	1	1,500		1
469	К.Чорномаз	1	1,000		2
	Разом	10	$24,500	1АДД	
	ОКРУГА ТРОЙ				
88	В. Квас	2	$2,000		2
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ				
169	В. Стефурин	2	$4,000		3
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
502	Д. Марцінюк	1	$3,000		1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
368	Д. Маринюк	1	$5,000		1

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛЮТОМУ 1983 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у лютому	РАЗОМ У 1983 Р. членів	на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1.	Філядельфія	40	30	56	$129.000	11
2.	Піттсбург	18	7	16	27,000	1
3.	Шамокин	20	12	18	69,000	2
4.	Алентавн	13	3	4	6,000	—
5.	Скрентон	6	—	2	2,000	—
6.	Вілкс Бери	9	2	4	6,000	—
	Разом	106	54	100	$239,000	14
	ОКРУГИ МЕРИЛЕНДУ					
	Балтимор	9	8	9	$40,000	—
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1.	Ню Йорк	33	14	24	$54,000	1
2.	Сиракюзи-Ютика	14	3	3	3,000	—
3.	Рочестер	10	4	11	12,500	—
4.	Трой	7	2	6	6,000	—
5.	Боффало	8	3	3	13,00	—
	Разом	72	26	47	$88,500	1
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1.	Нюарк	20	6	13	$33,000	—
2.	Джерзі Сиӣі	11	4	13	38,500	—
3.	Перт Амбой	12	6	15	38,000	4
4.	Пассейк	5	1	3	8,000	—
	Разом	48	17	44	$117,500	4
	ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН І ОГАЙО					
1.	Чікаґо, Ілл.	33	12	20	$35,500	—
2.	Детройт, Мич.	20	9	20	61,000	3
3.	Клівленд, Огайо	21	2	8	13,000	—
4.	Янгставн, Огайо	9	—	2	3,000	—
	Разом	83	23	50	$112,500	3
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	4	6	$11,000	—
2.	Бостон, Масс. ..	6	1	6	10,500	—
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	—	2	10,000	—
	Разом	30	5	14	$31,500	—
	ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1.	Централька	6	—	—	—	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	—	—	—	—
3.	Ст. Луїз, Мо. ..	5	—	—	—	—
	Разом	17	—	—	—	—
	Необ'єдані Відділи В Америці	22	1	3	$13,000	1
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1.	Торонто	23	10	11	$25,500	1
2.	Монтреаль, Кве6.	8	2	10	24,000	3
3.	Ніяґара, Онт. ...	9	11	16	44,000	1
4.	Захід Канади	18	1	1	3,000	—
	Разом	58	24	38	$96,500	5
	Загальна сума:	445	158	305	$738,500	28

СТЕПАН ГАВРИШ
головний організатор

Святкування 30-ліття 33-го Відділу СУА в Клівленді

На світовому форумі є прийнятий звичай святкувань роковин, в яких на протязі даного часу, члени будь-якої організації, чи наукових інституцій вносять великий вклад праці в культурно-освітніх, суспільно-громадських чи політичних ділянках. Підсумки тієї праці завершуються звичайно ювілейними святами.

Таке свято відбулось на терені Клівленду 5-го березня ц.р. в 6-ій год. вечора в авдиторії парафії св. Йосафата у 30-ліття місцевого 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки.

Свято було запроєктоване своєрідною програмою. Вже входячи на залю, відчувалось святочний настрій. На кожному столі пишались коровайці - гуски, прибрані галузками смерічки з кольоровими квітами і стрічками. При кожному накритті видніли програмки з виконаною по-мистецьки обкладинкою, в яких подано короткий перегляд праці Відділу,авторства Стефанії Городиської. Імпозантне враження викликав президіяльний стіл, на якому були уставлені розкішні короваї на тлі чудово вишитих рушників і барвінкових вінків. На центральному місці пишався ювілейний коровай з оригінальними прикрасами у формі печених голуб'ят роботи Іванни Яремко. Справа на столі звертав увагу полтавський „Дивень", чудово виконаний Уляною і Яриною Лютими, а ліворуч — „Перепієць". Побіч на стіні красувалася емблема СУА та портрет патронки Відділу Лесі Українки.

За президіяльним столом сиділи о. совітник Іван Оришкевич, митрофорний Протоієрей Степан Ранкевич, парох церкви св. Володимира з паніматкою; Лідія Гладка, заступниця голови Централі СУА; мгр Надія Дейчаківська, голова Окружної Управи Огайо; Оля Городиська, голова Ювілейного комітету; Катерина Мураль, почесна голова Округи; союзянки, колишні голови Відділу. На вступі програми союзянки Анна Задойна, Марія Адамович і Марія Футей внесли прапор СУА при співі гимну.

Святочний бенкет розпочав молитвою с. совітник І. Оришкевич. Потім відбулося засвічення ювілейних свічок. Першу засвітила представниця Централі Л. Гладка в пам'ять 50-ліття голоду, другу — Н. Дейчаківська, голова Округи, за спокій померших союзянок. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять основниці 33-го Відділу бл. п. Михайлини Ставничої. Третю свічку засвітила Оля Демянчук, діюча голова, за здоров'я і успіхи союзянок.

Дальшу програму вела О. Демянчук. Н. Дейчаківська висловила щирими словами привіт від Окружної Управи Огайо з побажанням якнайкращих успіхів у наміченій праці. Голова Відділу прочитала привіти союзянок, які не могли взяти участи особисто, а Люба Мичковська — від товариств і установ Клівленду. Особисто склав привіт голова 30-го УЗО-Відділ УККА в Клівленді д-р Богдан Футей, підкресливши великий вклад праці і почини у різних ділянках життя клівлендської громади, зазначивши, що членки 33-го Відділу були завжди там, де було потрібно. Закінчив він побажанням дальших успіхів.

Милою несподіванкою був прихід Преосвященного Владики Степана Сулика в асисті о. Шамбеляна Михайла Федоровича, пароха церкви св. Йосафата. Владика в своєму слові закликав до співпраці мирянства з духовенством, бо тільки у спільному служінні своїй Помісній Церкві та своєму народові збережемо наше національне обличчя. Владика підкреслив теж ролю української жінки в суспільно-громадському житті. Українська жінка, хоча доля кинула її у світові буревії, все ж таки зуміла зберегти свою провідну ролю як у родині, так і в громаді.

У святочному слові гостя з Централі підкреслила важливе місце та корисні почини 33-го Відділу, а потім докладно й обширно зреферувала історію жіночого українського руху від початку заснування до сьогоднішніх днів.

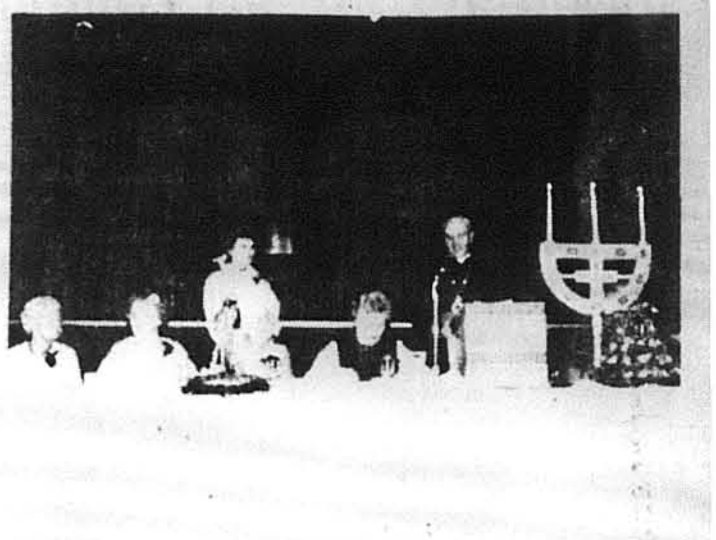
Після цього відбулось вручення золотих відзнак СУА союзянкам за їхню довголітню працю. Відзначені були: Іванна Яремко, Степанія Городиська, Марія Янів, Юлія Тарнавська, Анна Стецяк, Степанія Вільшанецька і Олександра Мачалаба. Дочці бл. п. Михайлини Ставничої, Орисі Савчак, вручено Почесну Грамоту, в якій висловлено признання для її покійної матері за основання 33-го Відділу та за довголітню працю.

Потім розпочалася перша частина мистецької програми. Виступала оперна співачка Марта Кульчицька-Андріюк. В її репертуар увійшли такі пісні: „Якби мені намисто" муз. М. Лисенка, „Ой казала мені мати" з опери „Запорожець за Дунаєм" муз. С. Гулака-Артемовського, „Видно час настав" з опери „Катерина" муз. М. Аркаса до слів Т.Шевченка і „Гандзя" обробка П. Бойченка. У виконанні цього репертуару співачка милозвучним кольоратурним сопрано виявила високу кваліфікацію музичного знання.

Друга частина програми носила назву „Весільні окрушки". До неї впровадила нас культурно-освітня референтка Люба Мичковська словом на тему „Тяглість весільних звичаїв від найдавніших часів до сьогодні". „Рушничок", хореографія Анатолія Кривохижі, — це танок у хороводі з рушниками, це чудове зіставлення в однім кольориті строїв і рушнків, в повільно-пливких рухах було передано дію вишивання тих обрядових атрибутів. „Джурило" — лемківський весільний танок, записаний Оленкою Заклинською,виконала Школа Українського Танцю „Каштан" під проводом Маркіяна Комічака. „В'язанка весільних пісень Сокальщини" обр. інж. Е. Карпяка, „Чи я в лузі" народна пісня, обр. О. Сандлера, виконала нагороджена бурхливими оплесками та квітами, поданими дівчатками зі садочка, Марта Кульчицька Андрюк. Вкінці найбільш домінуючою точкою програми був показ дев'ятьох весільних головних уборів молодих і дружок. Показ цей приготовила і ним проводила інж. Ірина Кашубинська. Вона пояснила, що більшість строїв є з тих українських земель, що з них 35 років тому поляки виселили українців і саме тим прадідівським українським землям присвячено цей показ. Моделювали — Соня Ільчишин стрій Полісся, убір голови свашки з 1870-их років на Холмщині і Поліссі; Христя Олексів — стрій з околиць Заліщиків, убір голови із села Колобрідка; Олена Тарнавська — стрій молодої з Буковини; Ліда і Дарця Футеї — лемківська молода і дружка, убір голови із села Крамина. Орися Корлятович — стрій гуцульський космацький, головний убір із села Раковець; Мотря Антонів і Катя Лялюк, молода і дружка, початок XX ст. із села Угринів Сокальщина; Реня Гнилка — стрій східньої України. Весільний полтавський чубатий вінок минулого століття виконала Тамара Крижанівська. Всі ці строї — це цінний зразок народного мистецтва, яке вже залишається нам як пам'ятка-спомин.



Модельки на показі весільних головних уборів; стоять в 1-му ряді (зліва): Оленка Тарнавська — буковинка; Соня Ільчишин — стрій свашки з Холмщини. У 2-му ряді: Катя Лялюк — дружка з села Угринів; Реня Гнилка — полтавський весільний вінок; Орися Курнатович — убір голови з с. Раковець; Мотря Антонів — молода з с. Угринів.



За президіяльним столом промовляє Владика С. Сулик, біля нього сидить ініціяторка святкування інж.Ірена Кашубинська; стоїть голова 33-го Відділу О.Демянчук.

Належиться признання молодій піяністці-акомпаньяторці Марті Самійленко, яка своєю грою показала високий рівень музичного уміння, і піяністці Марії Грушкевич, що так гарно віддала тужливий весільний настрій під час ходу модельок на сцену. Успіх цих святкувань треба завдячувати у великій мірі інж. І. Кашубинській, яка запланувала і підготовила програму та у співпраці з цим штабом союзянок, прихильниць, а навіть чоловіків членок виконали чудові лемківські строї, головні убори молодих „княгинь" і декорації столів обрядовим весільним печивом. Це все, чого вже сьогодні не можна побачити на батьківщині, та що своєю небуденною вартістю належить до музейних зразків, зробило велике враження на присутніх, які зворушені, зі захопленням і вдоволенням цим показом відходили домів.

Лєна Сушків

Гартфорд у поклоні Т. Шевченкові

Гартфорд, Конн.—У неділю, 13-го березня, у залі Українського Народного Дому гартфордська громада масово (заля була повніська) віддала поклін найбільшому синові України Тарасові Шевченкові.

Вже від кількох років наша громада відзначає роковини Шевченка силами української парафіяльної школи включно з рефератами. Це, очевидно, має своє позитивне значення, бо учні пізнають Т.Шевченка і його добута привчаються до виступів на сцені. Влаштовувані шкільною молоддю Шевченківські свята були, як це зрештою, самозрозуміло, більше або менше вдалі, хоч, треба признати, що останні кілька років були вони дуже добре підготовані.

Цьогорічна Академія у честь Шевченка відійшла від стереотипу і була однією із найкращих. Директорові школи інж. О.Пришлякові прийшла щаслива думка запросити до участи в програмі Ліну Белюц і композитора Леоніда Вербицького.

Л.Белюц, народжена в Україні, закінчила Київський Театральний Інститут і була запрошена до Чернивецького театру, де працювала 14 років. Кілька років тому приїхала до ЗСА і тут зорганізувала мистецьку групу та виступає по українських громадах Америки і Канади.

Леонід Вербицький—уроджденець Харківщини, закінчив Київську Консерваторію, спеціялізуючись у композиції у проф. Бориса Лятошинського. Живучи в Україні увесь час працював у музичному світі—писав музику до вистав, радіо і телевізії та створив понад 400 пісень. Останні роки в Україні працював музичним керівником театру Лесі Українки. По приїзді до Америки продовжує своє музичну творчість та виступає по українських громадах разом з Е.Белюц.

У програмі взяв участь також місцевий хор „Діброва" під диригентурою молодого Андрія Пришляка (який закінчив вищі музичні студії) та молоденький ансамбль бандуристів „Вічний відгук". Головну промову виголосив о. шамбелян Степан Чомко. „Заповіт" проспівали обидва хори разом, шкільний (старші кляси) і „Діброва". Після „Заповіту" шкільний хор проспівав пісні: „Зацвіла в долині", „Тече вода" і „Наш отаман Гамалія". Дириґент інж. О. Пришляк, при фортепіяно—Андрій Пришляк.

Добре підготовану та незвичайно добре виголошену доповідь сказав о. С.Чомко. Він, уродженець ЗСА (мабуть, уже третє покоління), знає і розуміє Шевченка. Змальовуючи трагічне положення України в час приходу Шевченка на світ, він сказав, що вірить, що саме Боже Провидіння зіслало нам Тараса, бо коли б не його поява, ми були б розчинились у московському морі. Отець Чомко закінчив свою доповідь Шевченковим закликом до „єдиномислія і братолюбія". Вся його доповідь була густо переплетана цитатами з „Кобзаря" і можна подивляти о. Чомко за таке знання Шевченкової творчости.

Після промови—бандуристи в складі: Віра Мамчур, Іванна Бучко, Ліса Хмелівська, Адріян Пришляк та Олесь і Христя Катречки—виконали пісні „Думи мої", „Ой, літа орел", „Ой, у полі могила" та в'язанку українських народних мелодій.

Потім виступили Евеліна Белюц і Леонід Вербицький Щоб познаймити нас с композиціями Вербицького Е. Белюц заспівала пісні: „Лелеки", „Дві сестри", „Повертаються сни" і повстанську пісню „Зірвалася хуртовина" у версії Вербицького.

Після того був монтаж, присвячений Шевченкові, в якому, між іншим, Ліна Белюц виконала дві пісні до слів Шевченка „Така її доля", „Думи мої", вірш Ліни Костенко „Княжа гора" та закінчила монтаж піснею-молитвою „Владико неба і землі". Треба сказати, що виступи Л.Белюц і Л. Вербицького на нашій сцені—це правдива мистецька насолода. Недарма публіка нагороджувала їх не тільки довготривалими оплесками, а й вставши,тричі зробила їм овацію.

Інсценізацію поеми „Тополя" виконали учні 10-ої і 11-ої кляс нашої школи, під проводом своєї учительки української літератури Оксани Кузьми. Правду кажучи, усі ми, і ті що вчили, і ті, що вчать, і О.Кузьма, і директор школи інж. Пришляк, мали, як то кажуть, „трему", бож виступ дівчат відбувся зараз після Л.Белюц. Та дівчата—„молодці", показали, що й вони майбутні артистки. Треба висловити признання їхній учительці Оксані Кузьмі за досконале вивчення роль і композицію інсценізації. В інсценізації взяли участь: Віра Мамчур, головна рецитаторка, Богданка Зборовська—тополя, Іванка Бучко—ворожка і біля десяти дівчат статистів.

Хор „Діброва" проспівав дві пісні: „Весняний день" і „Стоїть Кавказ", дириґент Андрій Пришляк.

Останньою точкою програми була поема Шевченка „Наймичка". Це незвичайно емоційна поема і її нелегко спокійно передати. Виконуючи „Наймичку", Л.Белюц вміла вжитися та відчути душевні переживання наймички-покритки, прибраних батьків і самого Марка. Ми бачили реакцію матерів і батьків. Сльозам не було стриму. Артистка виконала свою ролю блискуче.

Після закінчення програми всі виконавці вийшли на сцену, а присутні нагородили їх, особливо молодих виконавців, довготриваючими оплесками.

Іван Кукіль

Школа українознавства в Чикаґо— Т. Шевченкові

(Око). Кожного року школа українознавства при українському православному соборі св. Володимира в Чикаго відзначає річницю Тараса Шевченка.

Цьогорічне свято відбулося в кінці шкільного дня, 12-го березня, в авдиторії парафії. На святі був присутній духовний опікун школи о. Федір Білецький, батьки та родичі учнів. Святочну доповідь прочитав Олександер Куцевич, учень 8-ої кляси, а заповідачем точок свята була Надя Заяць.

Виконавцями свята були діти та молодь. Чотири пісні до слів Т.Шевченка виконали учні нижчих і вищих кляс, що мають лекції співу, їм акомпаньювала на фортепіяні Марта Стадник, учителька співу, яка також приватно вчить гри на фортепіяно. Адік Горб відіграв „Вальс", Таня Лень—„Українську думку" Залєського. Дівочий ансамбль „Троянди" з української православної парафії св. Андрія з передмістя Чикаґо, деякі члени якого є учнями школи українознавства, під керівництвом Галини Карасейчук, учительки 6-ої кляси, виконали три пісні. Їм акомпаньював на фортепіяні Андрій Карасейчук, який два роки тому закінчив цю школу. Спів та гру на фортепіяно розділили деклямації. Вірші Тараса Шевченка чи інших авторів, присвячені Шевченкові, деклямували окремо чи спільно групами учні різних кляс, а саме: Андрій Гура, Наталя Бойчук, Анатолій Коновал, Оленка Бей, Мішем Міскевич, Ніна Василів, Ніна Стайфель, Роксана Василів, Оля Верхогляд, Віра Кашуба, Павло Будник, Михайло Финко, Марко Горб, Юрій Рачкевич, Ірина Мінтянська, Таня Козленко, Арета Терлецька та Ірина Прокоп, учениця 7-ої кляси, яка деклямувала довгу поему Т.Шевченка „Тополя".

Ансамбль бандуристів ОДУМ-у Чикаґо, яким керує Олексій Пошиваник, учитель старших кляс школи, виконав чотири пісні. Між іншим, цей ансамбль наступного дня, у неділю, в повному складі взяв участь в загальногромадському відзначенні річниці Шевченка в школі Шопена.

На закінчення свята усі учні спільно з ансамблем бандуристів ОДУМ-у проспівали „Заповіт", музику до якого написав учитель з Полтавщини Іван Гладкий-Гордій, музична обробка Кирила Стеценка. Їм акомпаньювала на фортепіяні Марта Стадник.

К.О.

Баффалівська громада пом'янула Т. Шевченка

Початок у відзначуванні Шевченківських роковин у цьому році зробила парафіяльна школа св. Миколая. Під проводом учительок Олександри Коновки й Ольги Чмоли учні цієї школи влаштували концерт, що відбувся в неділю, 6-го березня ц.р., в шкільній залі. На програму концерту склалися переважно групові виступи учнів. З індивідуальних точок слід відмітити фортепіянове сольо учениці 8-ої кляси Маріяни Якубовської.

Черговим виявом пошани до Шевченка були дві йому присвячені передачі по радіо: одна на радіопрограмі Василя Шарвана в суботу, 12-го березня, друга — у Патріярхальній радіопрограмі в неділю, 13-го березня. Слово про Шевченка на першій передачі сказав проф. Зенон Саган, на другій — д-р Михайло Лоза.

Завершенням Шевченківських святкувань була загально-громадська академія, яка відбулася в пополудневих годинах у неділю, 13-го березня, з доволі різноманітною програмою як відносно змісту, так і відносно виконавців.

Програма почалася „Заповітом" у виконанні недавно створеного жіночого хору ОЖ ОЧСУ „Мрія". Цей хор мав згодом ще один виступ, в часі якого проспівав дві пісні до слів Тараса Шевченка: „Розрита могила" і „Думи мої...". В першу пісню була вплетена рецитація у виконанні Оксаня Михаськів. У другій пісні з хором виступив Зенон Депутат і проспівав сольові фрагменти. Пісні прозвучали незвичайно ефективно.

Авторові цього допису довелося уже втретє почути спів новоствореного хору „Мрія", і втретє доводиться згадувати про нього в дописах. Перші дві згадки не виходили поза саме тільки ствердження виступів цього хору. Тепер слід би було сказати про хор „Мрія" дещо більше. Вже в часі першого прилюдного свого виступу хор „Мрія" виявив себе надійною мистецькою одиницею . Дальші виступи скріплюють цю надійність, бо хор наглядно росте, розвивається. Очевидно, що в цьому велика заслуга дириґентки Наталії Процьків-Бабицької.

Святочне слово виголосив Василь Бородач, куратор бібліотеки Баффалівського університету. У своєму слові промовець поставив наголос на ролі Шевченка відносно пробудження і росту національної свідомости поневоленого українського народу.

Інші старші виконавці програми — солістка Ема Доценко проспівала під акомпаньямент на фортепіяні сина Івана пісню до слів Шевченка „Ой три шляхи" . Соліст Григорій Доценко заграв на скрипці при акомпаньяменті брата Івана мелодію до Шевченкового твору „Така її доля", а сам Іван Доценко заграв на піяно мелодію, пов'язану з твором Шевченка „Утоптала стежечку".

Переважаючу частину програми виконала молодь: учні парафіяльної школи св. Миколая; молодь, згуртована в СУМА і в Пласті. Учні парафіяльної школи проспівали три пісні. В цей виступ була включена розмова на тему „Що знаєш про Шевченка? ", яку вели учні Дебі Папіш і Андрійко Чіп. Молодь СУМА виявила себе у двох точках. У першій з них молодші юначки Ляриса і Мирося Михаськови проспівали разом з іншими дітьми при власному акомпаньяменті бандур дві пісні — „Ой, під гаєм, гаєм" і „Взяв би я бандуру". Хор старшого юнацтва СУМА під проводом мгр Христини Мороз звеличав Шевченка двома піснями: піснею „Від синього Дону" слова О. Кобця і „Вітер віє,повіває" слова Т. Шевченка. Пластова молодь, точніше 40-ий Курінь пластунок ім. княгині Ольги відтворив у формі інсценізації Шевченкову баляду „Причинна" . В головних ролях виступили: Катруся Пистрак, Олеся Войчак і Ірина Ващак. Інсценізацію приготовила Оксана Бережницька.

Індивідуально виступили такі молоді сили: Мирон Депутат виступив з мелодеклямацією Шевченкового вірша „На вічну пам'ять Котляревському" (при фортепіяні Олеся Войчак), а Олеся Войчак заграла на піяно етюд „Реве та стогне Дніпр широкий".

Свято закінчено українським національним гимном.

Декорацією сцени зайнявся мистець Мар'ян Борачок.

Учасників свята, слід підкреслити, було немало. В підході до питання про участь у цій імпрезі перемогли, бачиться,шевченкові слова з „Посланія":

І забудеться срамотня,
Давняя година,
І оживе добра слава,
Слава України.

Забудуться і всі непорозуміння, які заіснували в останньому часі .

Михайло Лоза

У Вотервліті школа українознавства вшанувала Тараса Шевченка

Вже 13-ий раз Школа Українознавства Олбанської округи у Вотервліті відзначила Шевченківські роковини. 3-го березня ц.р. її директор В.Літинський відкрив святочний концерт у залі Українського Клюбу в 4-ій год., вітаючи численно зібраних гостей, що заповнили залю, та рівночасно подякував усім, що підготовили програму—учителькам З.Білас, Д.Якубович і Д.Боднар Байрон, садівничникам: Д. і Л.Кушнір, Д.Пасінеллі й Д Шевчук, Н.Семчук за супровід на фортепіяні й акордеоні, маестрові Р. Приймі-Богачевській за підготову танців, М.Якубовичеві за виступ в ролі кобзаря, Українському Клюбові за залю.

Діти 1-ої і 2-ої кляс деклямували уривки з творів Т. Шевченка. Потім діти під проводом Д.Якубович проспівали „Заповіт". Діти з світлички проспівали „Поклін тобі, Тарасе"; потім деклямували. Діти з передшкілля виконали збірну деклямацію „Думи мої". В інсценізації „Причинни" рецитаторкою була Д.Якубович; ролю Причинни відіграла Ст. Коцур; сестри Динько, Ст. Коновальчук і Д.Шурпіт виконали танок русалок, козаком був Р.Гарасимяк.

Змістовну доповідь прочитала З.Біляс, що з'ясувала, в чому сила й надзвичайна популярність Т.Шевченка. Він поставив на сторожі українського народу своє полум'яне слово, що стало дороговказом у боротьбі за волю України. В інсценізації „Перебендя" брала участь ціла школа. На вулиці дівчата співали „Садок вишневий". Три дівчини—Ст.Коцур, Ст.Коновальчук і Х.Хорват—деклямували поему „Перебендя". Чотири козаки—Роман і Олесь Якубовичі ,Володимир і Доналд Єдинаки—відтанцювали запорізький танок із шаблями.

Потім увійшов кобзар Перебендя (Марко Якубович) з повожатим—Петрусем Філем, і сцену заповнили діти, що співали і деклямували напереміну з кобзарем. Вкінці відспівали „Слава не поляже".

Національним гимном закінчено цей наскрізь удалий концерт, що в ньому брало участь 50 дітей. Всі точки, особливо найменших, оплескували довго глядачі. Учителькам і садівничкам належиться признання й подяка за велику працю. Співи підготовила мгр Д. Якубович, деклямації—всі вчительки й садівнички. Одяги до інсценізації „Причинни" пошила З.Білас. Батьківський комітет під проводом М.Філя багато допомагав. Найбільше вдоволені були батьки й рідні наших „потіх", що заповідаються на дуже гарних виконавців, виявивши свої здібності.

І. Д.

Школа українознавства в поклоні Т Шевченкові

Українська молодь школи та СУМА в Картереті, Н .Дж ., в рамках УККА гідно пом'янула великого українського Кобзаря Т. Г. Шевченка .

Академія відбулася в суботу, 19-го березня, в залі Українсько-Американського Горожанського Клюбу .

Свято започатковано відспіванням усіми присутніми „Заповіту" . Потім шкільна молодь продеклямувала вірш „Поклін Шевченкові", а вірш „Березень" продеклямувала Ірина Сапеляк . Святочну доповідь виголосив директор української школи Володимир Янів . Доповідач сказав, що важливі події в історії українського народу припадають на місяць березень, а саме: ми сьогодні вшановуємо двох Тарасів — Т .Г . Шевченка, який боровся пером за українську націю, і Тараса-генерала Української Повстанчої Армії Т .Чупринку-Шухевича, який боровся за ці самі ідеали зі зброєю в руках .

Діти школи життєпис Шевченка переповіли двома мовами: англійською — Настя Якубович, а українською Тамара Сапеляк .

Гарно виконали сценку, переплітану віршами Шевченка, Д .Кудрач, Д .Козак, Л .Глущик, М .Кравчук, Г .Кравчук, І .Сапеляк, Т .Сінгура, Д .Казьо, Н .Козак, Р .Глущик, А . Казьо, С .Сінгура . Підготовою дітей займалась і провадила програмою свята Стефанія Дитиняк.

Потім члени юного СУМА під керівництвом хореографа Володимира Юрченка протанцювали ряд українських танків, за що малих аматорів громада нагородила щирими оплесками, та після закінчення свята — гарним прийняттям .

На закінчення голова Батьківського комітету школи та СУМА В .Матлаґа сказав, що великий наш поет Шевченко має дату народження, але не має дати смерти . Він вічно житиме в серцях українського народу В .Матлаґа подякував виконавцям, учителям, які підготовили програму, та присутній громаді за участь.

Свято закінчено співом українського гимну.

Василь Матлаґа

Запусти і Шевченківське свято в святотроїцькій парафії Ірвінґтону

У неділю, 20-го березня ц. р. о год. 10-ій ранку настоятель парафії протоієрей Сергій Непріль у сослуженні о. протодиякона Володимира Поліщука і диякона Петра Веселовського з Огайо урочисто відправили Службу Божу. Прекрасно співав церковний хор ім. Дмитра Бортнянського під керівництвом інж. Дмитра Олійника. Вівтарні хлопці Євген Вовк і Аполлон Григорович прислуговували під час Богослуження. Наприкінці Служби Божої відбулося заприсяження членів новообраної Парафіяльної ради, яке провів прот. Сергій Непріль.

Після заприсяження о. настоятель із оо. дияконами відправили панахиду за душу спочилого нашого генія й пророка Тараса Шевченка Перед панахидою протоієрей Непріль виголосив коротке слово про Шевченка, пророчі слова якого житимуть вічно серед українського народу. В панахиді згадували отці імена померших членів церковного хору: диріґента інж. Леоніда Балаценка, Ольгу Степанюк, інж Мирона Янюка, Андрія Колоска, Татіяну Фурсик, Олександру Проскурню, Марка Гавриша, Петра Вовчка, Олексія Воробця, Лідію Приходько і Павла Шопена. Співом „Боже Великий" закінчено церковні відправи.

Гості та парафіяни зайшли до парафіяльної залі,щоб послухати спів церковного хору. Перед концертом диріґент інж. Дмитро Олійник пояснив присутнім присвяту цього концерту.

В першій частині концерту були відспівані церковні пісні: великий прокимин „Прощальної неділі", мелодія Києво-Печерської Лаври, „Помочник і Покровитель" муз. Д.Бортнянського і „Покаяння" музика А. Веделя. Ці пісні були присвячені надходячому посту.

Друга частина концерту була присвячена Тарасові Шевченкові. Хор проспівав: „Заповіт", сл. Т.Шевченка, муз. о. К.Стеценка; „Сонце заходить" сл. Т.Шевченка, муз. Д.Роздоловського і „Учітеся, брати мої", сл. Т Шевченка, музичне оформлення М.Гайворонського.

Марко Дацківский гарно продеклямував „Поклін Шевченкові", вірш Григорія Венке, який є головою церковного хору ім. Д.Бортнянського. П'ятирічна дівчина Лариса Ґумовська чудово продеклямувала вірш Т.Шевченка „Мені тринадцятий минало", за який вона дістала щедрі оплески від присутніх.

Проф. Рафаїл Венке, який був керівником цієї імпрези, представив отців, паніматок, диріґента і всіх гостей, що були за головним столом. Під час обіду з привітом виступали д-р Іван Ярош і Ніна Ковбаснюк від імени Союзу Українок Америки, 71-ий Відділ. Н.Ковбаснюк з вдячністю і признанням висловилася про невтомну працю диріґента церковного хору інж. Олійника, який є також диріґентом хору Союзу Українок в Джерзі Сити вже понад вісім років.

Наприкінці обіду прот. Сергій Непріль подякував диріґентові і членам церковного хору за гарний концерт, а сестрицям і хористкам—за смачний обід. Настоятель також склав подяку всім парафіянам і гостям, які так чисельно прибули на концерт і обід.

Молитвою „Достойно є..." о. Сергій закінчив цю імпрезу.

І. Г.

Шевченківське свято в Кергонксоні

Цьогорічне свято Тараса Шевченка в Кергонксоні, Н. Й., відбулося 27-го березня ц.р., о 1-ій годині в церковній залі. Свято було зорганізоване Школою Українознавства, якою опікується 89-ий Відділ СУА ім Лесі Українки.

Свято відкрила коротким вступним словом управителька школи Ольга Ревлюк, яка покликала хор „Золотий Гомін" розпочати програму.

Хор разом з учнями школи проспівав „Заповіт" Т.Г. Шевченка, муз. К. Стеценка, аранжерка Ст. Яца, а учениця 3-ої кляси Адріяна Лебедович продеклямувала вірш Л.Полтави „Кобзар Т. Шевченка" на тлі мелодії „Заповіту". Диригував Степан Яц.

Старший пластун Володимир Темницький прочитав реферат, написаний проф. Андрієм Горняткевичем.

У третій точці всі учні школи проспівали „Думи мої, думи мої" слова Т. Шевченка. Потім маленький Андрійко Кейд продеклямував вірш „Сонце України" Уляни Кравченко. За ним виступив учень 6-ої кляси Орест Лебедович і прочитав деклямацію-реферат „Шлях до слова", що його написав М. Маморський. Потім були дві збірні деклямації. Першу „Привіт Тарасові", що її написав Роляник, виконали учениці 1-ої кляси Мирося Фединяк і Ляриса Крижанівська. Друга — „Поклін Тарасові", вірш Уляни Кравченко, віддеклямували учні 3-ої кляси Галя Масний, Сергій і Надя Наливайки і Марія Безлер. Всі учні заспівали „Реве та стогне Дніпр широкий" слова Т. Шевченка, народна мелодія, при акомпаньяменті трьох інструментів: на гармонії - Володимир Масний, на клярнеті - Галя і на саксафоні - Стефа, його сестри. Ерко Кострюк, учень 6-ої кляси, продеклямував уривок з поеми Т. Шевченка „Буває в неволі іноді згадаю". Учителька Лідія Яців, зі спеціяльно написаним нею вступом, продеклямувала поему Т. Г. Шевченка „Послание до мертвих і живих і ненарождених земляків моїх". Потім була збірна деклямація пластового юнацтва Кергонксону, в якій взяли участь такі пластуни: Бакум Марко, Гаврилюк Мар'ян і Наталка, Гунчак Адріяна, Кострюк Ерко, Кравченко Евген і Віктор, Крижанівські Мотря і Рома, Лебедович Андрея, Масний Володимир, Галя і Стефа, Наливайко Сергій і Надя, Савчук Наталка.

На закінчення програми хор „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра Олега Волянського проспівав „Тече вода з-під явора" сл. Т. Шевченка, муз. С. Воробкевича, „Чого мені тяжко" сл. Т. Шевченка, муз. М. Волошина; „Розрита могила" сл. Т. Шевченка, аранж. Д. Котка.

Свято закінчено відпіванням хором і всіми присутніми гимну „Ще не вмерла Україна".

Учителі школи підготували учнів: деклямації — Ольга Равлюк, а співи і потім диригував Степан Яц. Програму провадила Ольга Равлюк.

Ольга Денисенко

Св. п. д-р Б. Бакай

У п'ятницю, 18-го березня ц.р., у Сан Дієго помер на 59-му році життя визначний науковець, професор Каліфорнійського університету д-р Богдан Бакай.

Відомий дослідник-біохемік, Покійний користувався великим авторитетом і признанням наукового світу, як автор чисельних праць із ділянки генетичних недуг. Крім постійної праці у лябораторії університету, викладів та семінарів, д-р Б. Бакай був частим відвідувачем і доповідачем ряду відомих університетів і наукових закладів світу.



Св.п. д-р Б. Бакай

Народжений у Княжодворі, повіт Коломия на Гуцульщині 18-го квітня 1923 року, майбутній український науковець перейшов початкову школу життя й освіти разом із своїм поколінням у невідрадних умовах чужої займанщини. Роки навчання у гімназії міста Коломия, здобування вищої освіти у Львові супроводилися одночасною участю у підпіллі й зв'язках із відкритими формами боротьби, чим стало УПА, де й загинув його рідний брат Володимир.

Закінчивши студії у вищих школас Австрії, він переїжджає разом із своїми батьками й сестрою Марійкою до Америки, де відоме заведення дослідів пістряка Факс Чейз Кансер Рісирч Інститут у Філядельфії стає місцем його праці й наукових дослідів.

Згодом, одружений і з двома донечками д-р Б. Бакай переноситься до Фльориди, де розбудовує Інститут Дослідів Пістряка при медичному відділі університету Маямі. Крім наукової праці, він знаходить час для активної участи в житті місцевих українців.

Прикмети й потенції молодого науковця належно оцінюються у колі дослідників-науковців і йому пропонують позицію у престижевому університеті Каліфорнії. Після деяких вагань д-р Б. Бакай зв'язує своє життя і наукову працю із цим університтом в Сан Дієго, де невблаганна й передчасна смерть обриває життя талановитої і вартісної людини.

Зібрані на поминках його друзі-науковці згадали Покійного як працьовиту, самовіддану, „брілліант" людину, талант якої відзначив два роки тому американський тижневик „Парейд"у статті „Це вимагає чуда" ("Іт тейкс а мірикл"), де говориться про відкриття сучасної генетики і вклад нашого покійного науковця.

З почуттям великої втрати прощала місцева українська громада Покійного, сина землі Гуцульської, висловлюючи глибоке співчуття його дружині Франсіс, донечкам Катерині і Синтії, сестрі Марійці, яка прибула із Ню Джерзі. Не в силах були прибути на похорон сина його старенькі батьки з Філядельфії. Чин похорону відслужив парох української католицької церкви о. П. Греськів.

О. Захарків

Українська ютицька молодь в поклоні Тарасові Шевченкові



Учні школи українознавства. Стоять (зліва): професори Богдан Рабій і Ярослав Ликтей, сидить Ярослава Томич. Стоять (справа) крилошанин Богдан Смик, директор школи, професорки Володимира Смик і (сидить) Галина Гнап- Хомут.

(*Світлив Яр Ликтей*)

Школа Українознавства при парафії св. Володимира Великого в Ютиці, під протекторатом УККА, вшанувала генія України Тараса Шевченка 1-го березня ц.р. під проводом директора школи о. крилошанина Богдана Смика. Програму приготовили професорки Володимира Смик, Ярослава Томич і Галина Гнап-Хомут та професори Богдан Рабій і Ярослав Ликтей.

Перед програмою наповнилась авдиторія, хоч погода не дуже дописувала. З малим запізненням куртина відслонилась і на сцені появились естетично уставлені ряди нашої шкільної молоді. У першому ряді стали наймолодші діти, у другому ряді випрямились старші учні і так аж до останнього ряду, де вистунчились найстарші юнаки. Учителька Г. Гнап-Хомут засіла при фортепіяні і після її вступних акордів із юних грудей понеслась мелодія „Заповіту". Вшановуючи нашого Генія, присутні повставали.

„Поклін тобі, Тарасе" задеклямували наймолодші діти: Степан Пилипчук, Таня Шрам, Андрійка Хомут, Ліда Берез, Михась Пилипчук, а тоді Андрійка Хомут і Таня Шрам продовжували виконувати на скрипках мелодію „Поклін тобі, Тарасе" у супроводі своєї учительки. Мирон Рабій виголосив святочну, цікаву і добре продуману доповідь, а за ним Андрій Смик з відчуттям прочитав „Чигирин". На сцену вмаршували Андрій Женчак, Марко Ликтей, Надя і Наталка Фалинські, Юрій і Андрій Пилипчук, Марко Берез і Денис Герець та гарно і з почуттям виконали монтаж „Шлях до слави" Михайла Маморського. „Реве та стогне", „Ой, три шляхи широкії" і „На високій дуже кручі" бездоганно виконали Леся Ямінська, Христина Рабій, Христина Карпяк, Наталка Смик і Таня Ярмак. На зміну пісням Мелася Шрам, Таня Ярмак і Наталка Смик продеклямували „Зоре моя, вечірняя" і „Сестрі". На закінчення першої частини Христина Рабій з почуттям прочитала „Розриту могилу".

Після перерви учні відіграли однодієву п'єсу „Тарас Пастушок". Тараса грав Михась Ликтей; Катерину, сестру Тараса, грала Наталка Смик; ролю дівчини Оксани виконувала Мелася Штам, а ролю дівчини Марусі—Таня Шрам; хлопчика Івася грав Андрій Женчак, а козака грав Андрій Смик. П'єса дуже гарно вдалася, і всі діти з насолодою грали свої ролі, при чому дикція в них була бездоганна.

Куртина закрилася, залунали рясні оплески. Тоді на сцену вийшли всі шкільні діти і проспівали „Думи мої..."

Програну закінчено українським національним гимном.

Ще довго гомоніла авдиторія, присутні ґратулювали дітям і учителям за добре підготоване і прегарно виконане Свято на пошану нашого великого Пророка Тараса Шевченка.

Ярослав Ликтей

Появився...

(Продовження зі стор. 1)

сяться до ВАПЛІТЕ „Літературного ярмарку", і ПРОЛІТФРОНТУ-у, а також передмова і вступні слова М. Хвильового до першого тому його вибраних творів, який появився в 1932 році в Харкові і який був зразу знищений.

До окремих розділів і статтей подано коментарі або вступні статті головного редактора п'ятитомника Григорія Костюка. Обширні примітки підготовили Петро Голубенко і Г. Костюк. Правописну редакцію четвертого тому зробив Олександер Воронин, а відповідальний за технічне видання творів М. Хвильового є Осип Зінкевич.

До четвертого тому творів М.Хвильового додано 12 ілюстрацій і покажчик імен та літературних назв, який охоплює біля 800 позицій.

Четвертий том творів М. Хвильового має 662 сторінки, появився у твердій обкладинці і коштує 25 дол. Замовлення слати в Канаді на адресу: „Smoloskyp", P.O.Box 153, Station "I", Toronto, Ont. M6B 4A1, Canada. У ЗСА і у всіх інших країнах: „Smoloskyp", P. O. Box 561, Ellicott City, Md. 21043.

Українське...

(Продовження зі стор. 1)

університетах у школах права. Головну управу Товариства складають: Б. Поритко, президент; Ігор Раковський віцепрезидент; Богдан Шандор, кореспонденційний секретар; Петро Ставничий, рекордовий секретар, і Мирон Гонко, скарбник. Підготовкою конференції займається д-р Зенон Форович, адвокат з Форрест Парк, Іллиной, член управи Відділу Товриства Українських Адвокатів з Середнього заходу. Його телефон: (312) 771-8650. По додаткові інформації слід дзвонити до д-ра Б. Поритка на число телефону: (201) 956-7647 вдень чи увечорі. Адреса Т-ва: Ukrainian American Bar Association, 1339 Springfield Ave., Irvington, N.J. 07101.

Св. п. Юліян Цьонка

З Монтреалю, Канада, наспіла сумна вістка, що там у понеділок, 20-го грудня 1982 року, після важкої й довготривалої недуги відійшов у вічність колишній абсольвент Української Академічної Гімназії у Львові, український січовий стрілець, старшина Української Галицької Армії, суддя і громадський діяч — св. п. мгр Юліян Цьонка.

Життьовий шлях Спочилого розпочався у славному городі Князя Льва, де він прийшов на світ 3-го липня 1899 року. По закінченні народної школи ім. короля Данила на жовківському передмісті, розпочав навчання в Українській Академічній Гімназії, яке, одначе, з огляду на воєнні дії й окупацію Львова й Галичини московськими царськими військами у 1916 році мусів перервати. У тому ж році, бувши 17-літнім юнаком, збільшив проріджені кривавими боями лави легіону УСС, щоб разом з ними, а згодом в рядах УГА боротися за Україну. Після окрилених славою боїв й походів в обороні пробудженої з довголітньої неволі української держави й трагічного фіналу, коли встоятись не було сили, разом з іншими, подібними до нього вірними синами батьківщини — вояками УГА й Армії УНР — відбув горезвісне „покарання" в польських таборах для військовополонених.



Св. п. Юліян Цьонка

У 1921 році після звільнення з неволі закінчив гімназійне навчання матурою на філії УАГ. Розпочаті студії права й юридичних наук в Українському Тайному Університеті, закінчив на львівському державному (польському) університеті й у 1928 році з академічним дипломом „магістра юріс" поринув у професійне й громадське життя. Будучи начальником суду в Любачеві, а згодом суддею в Бучачі, він всіляко сприяв й допомагав нашим людям у біді, не залишаючи при цьому широко розвинину діяльність в розбудові громадського, релігійного, політичного й господарського життя своєї вужчої батьківщини, окупованої Польщею.

З наїздом нових „хазяїнів" нашої землі, цим разом зі Сходу, у 1940 році був заарештований НКВД і разом з іншими українськими патріотами вивезений на Сибір, звідкіль з наступом німецьких армій на СССР майже чудом спасся від смерти. Повернувшись на рідні землі за німецької окупації Галичини й східньої України далі продовжував свою професійну й громадсько-допомогову діяльність у Львові.

У „великому ісході", подався на Захід. Разом з дружиною й родиною проживав в німецьких таборах для „переміщених осіб", а від 1949 року, поселившись в Монтреалі, працював й різно промишляв на прожиток аж до своєї смерти.

Похорони Спочилого відбулися в Монтреалі 22-го грудня 1982 року в місцевій парафіяльній церкві св. Михаїла й на цвинтарі Кот де Неж. Похоронними обрядами проводили о. митрат Іван Гаврилюк й о. Роман Лагола. У далеку мандрівку Спочилого прощали о. митрат Іван Гаврилюк від колишніх учнів УАГ й української монтреальської громади та мгр Ярослав Пришляк від Об'єднання Абсольвентів УАГ у Львові, якого колега Юліян був активним членом, приймаючи участь у діяльності ділового комітету для відзначення століття УАГ та жертвуючи свої важко зароблені гроші на видання Ювілейної книги УАГ, для якої написав гарний спомин.

Спочилий був людиною незвичайно чесною, працьовитою, товариською й вповні відданою громаді, серед якої йому доводилось жити й працювати. Живучи у Львові, я мав добру нагоду про це переконатись. Поруч таких визначних громадян Знесіння й жовківського передмістя як, наприклад, Агатон Добрянський (батько соліста Метрополітальної Опери Андрія Добрянського), Іван Сіяк (батько інж. Володимира й Романа Сіяків у Каліфорнії), Денис Снилик (дідо редактора „Свободи" Зенона Снилика), Степан Бованко (колишній управитель „Живця-Черче" біля Рогатина й співосновник „Селища Черче" біля Трентону, ЗСА), членів родини Лунів, Головків, Смішків, Вертипорохів, Наорлевичів, Махницьких, Сливків, Микитовичів, Панасюків, Туркевичів, Кордюків, Рудницьких, Стецурів, щоб не згадувати інших, св. п. Юліян Цьонка, як співосновник Читальні „Просвіти", Спортового Клюбу „Чорноморці" на Знесінні, Просвітянського хору Тадея Купчинського (автора популярної колядки „Не плач, Рахиле") на жовківському передмісті, у великій мірі причинився до пробудження національної свідомости й українізації цих периферій Львова. І за його діяльність ми усі, хто знав його за життя, дружив з ним і співпрацював з ним, остались йому навіки вдячні.

Не маючи спроможности бути на похоронах Спочилого, замість квітів на його могилі складаю 25 дол. на Фундацію УВУ і прошу усіх, кому дорога його пам'ять, піти моїми слідами.

Іван Р. Костюк

„Слово про Шевченка" в ЛМКлюбі

18-го березня ц.р. відбулася доповідь ред. Михайла Кучера на тему „Слово про Шевченка" в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

Є два способи дивитися на минуле, дивитися з віддалі і з певним ступнем психічного анґажування,—сказав доповідач. Такий спосіб дозволяє побачити вже доконані факти, перевірені дійсністю. Другий спосіб дивитися зблизька, коли на обличчі відчуваємо подих дійсности. Історіографія дає перевагу першому способові. Якщо ж тема—Тарас Шевченко, то можна користатися обома способами.

Шевченка оцінювали дужі різно і за життя і по смерти. Від „іконописного батька в шапці та кожусі" до „пророка і генія". Обидві характеристики нічого не кажуть. Проти широковживаних виразів „геній і пророк" протестував Євген Маланюк, написавши—„це до болю мало".

Шевченко такий великий і такий багатогранний, що не входить у вузькі рамки партійних ідеологій. Він всенаціональний і у всьому житті залишився вірний тільки Україні.

Повного справді наукового і об'єктивного життєпису Шевченка ми і досі не маємо. На поселеннях часто повторяється вже відоме. Хоч є люди, п'яні від своєї „наукової" об'єктивности, які користають із такої тепер модної психоаналізи, які, йдучи за чужою модою, образили Шевченка. Хоч, щоправда, карлик велетня образити не може.

Дуже спрощено, просто механічно пишуть на іміграції про жінок в житті поета. Ця тема вимагає великого такту, знання епохи і чесности того, хто пише. Не дано нам,—сказав доповідач,—любити Україну так, як її любив Шевченко. Можливо у тому перешкоджає несподіваний добробут чужини. Українська діяспора і Шевченко—це окрема тема. Шевченко має нащадків, але в поневоленій Україні, яка існує під псевдом УССР. Наші кращі дисиденти—це справді шевченківське покоління і спадкоємці його заповітів. Українські дисиденти в УССР зробили висновок із заповітів поета. Вони, виконуючи його заповіти, свідомо йдуть до в'язниць і таборів. Україна йде в авангарді спротиву совєтсько-московській системі поневолення. Ми маємо молоде покоління, яке свідомо не йде на співпрацю із злом. Вони стали в обороні України, пожертвувавши особистим щастям, здоров'ям, а то й життям, замість того, щоб тихенько сидіти в куточку.

В мистецькій частині відома співачка Х.Карпевич при власному акомпаньяменті проспівала три пісні на слова Т.Шевченка: „Минули літа молоді" О.Ніжанківського, „Утоптала стежечку" М. Степового, „Не на шовкових подушках" слова Г. Комарівни, муз. Степового.

Ольга Соневицька

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

СЕРГІЯ МИХАЙЛОВИЧА ЄМЕЦЯ

буде відправлена

ПАНАХИДА

у неділю, 24-го квітня 1983 р. після Св. Літургії
в православній церкві св. ап. єв. Луки
Сиракюзи, Н. Й. (Ворнерс Рд.)
3290 Warners Road, Warners, N.Y. 13164

Просимо про участь і молитви за душу Покійного.

ПОДЯКА

В нашому горю і болю ми зазнали багато співчуття від Земляків і Приятелів.

Цим складаємо нашу щиру подяку Всім, що прийшли попрощати Покійного на Вічну Дорогу і взяли участь в похоронних відправах.

Наша щира подяка Всечеснішим отцям: митрат. Федорові Коваленко і прот. Мирославові Глинському за похоронні відправи і прощання Покійного у церкві і на поминальній трапезі.

Приятелям за пожертви на фонд на закінчення Святої Церкви, з якою Покійний жив до останнього свого життя.

Замість квітів зібрано 4,000.00 дол. на церкву св. ап. єв. Луки. Всім за усні і писемні вислови співчуття у наших тяжких хвилинах.

Горем прибиті:
дружина — АЛЕКСАНДРА
сини:
ІВАН з дружиною
ЛЕОНІД з дружиною
внуки — БОГДАН, ОЛЕКСАНДЕР, МИКОЛА, ГАЛЯ, АННА й ОЛЕНА

У безмежному смутку повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що дня 15-го квітня 1983 року, о год. 12-ій в полудне, з Волі Всевишнього відійшла у Вічність у Торонті, Канада наша Найдорожча і Незабутня ДРУЖИНА, МАТИ, БАБЦЯ, СЕСТРА, ТЕТА, КУЗИНА і СВАХА

бл. п.

СТЕФАНІЯ МАРІЯ з ПУШКАРІВ КОХАНОВСЬКА

нар. 10-го лютого 1906 р. у Баричі, Зах. Україна, учителька, активна членка СУА, громадська діячка, приятелька і опікунка діточок, „Таборова Бабця", авторка скечів і гуморесок.

ПАНАХИДА буде відправлена у п'ятницю, 22-го квітня 1983 р., о год. 8:00 веч. у похоронному завед. Неветюка 2104 Кіплінґ Аве., Торонто, Канада.

У п'ятницю, 29 квітня 1983 р. буде відправлена ПАНАХИДА о год. 8:00 веч. у пох. зав. Насевичів 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — у суботу, 30-го квітня 1983 р., о год. 9:00 рано з пох. зав. Насевичів до церкви Царя Христа при Каюґа вул. у Філядельфії, Па., потім на український католицький цвинтар на Факс Чейс, Па.

Горем прибиті:
муж — ЗЕНОВІЙ
дочки — МАРІЯ з мужем ЯРОСЛАВОМ ЩУКОЮ і дітьми СОФІЄЮ і АНДРІЄМ
ЗЕНОВІЯ — з мужем ОМЕЛЯНОМ ХАБУРСЬКИМ і синами ЮРКОМ, АНДРІЄМ і БОРИСОМ
син — БОГДАН з дружиною МАРТОЮ і дітьми РОМАНОМ, ДАНЕЮ і МАРКОМ
брати — ЛЕВ з дружиною СТЕФАНІЄЮ і дітьми та внуками
ВОЛОДИМИР з дружиною СТЕФАНІЄЮ
сестра — ГАЛЯ ГОДОВАНЕЦЬ з дітьми і внуком
свати — ІРИНА і ОЛЕКСАНДЕР МАМЧИН
родини — ГУКІВ, КЛОСІВ, КРИНИЦЬКИХ, ЛЕВИЦЬКИХ, НЕГЕРІВ, МРИЦІВ, ПЕЖАНСЬКИХ, ПІКІВ, СОТУРСЬКИХ, ЧОРНОДОЛЬСЬКИХ, ШАВЯКІВ, ЯВОРСЬКИХ, і ЯЦУРІВ
няня — ВАРВАРА ГРИШКО

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Родина просить складати пожертви на діточі садки при СУА.
Адреса З. Кохановського
123 La Rose Ave.
Weston, Ont., M9P - 3T3, Canada

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
Свято-Троїцька Катедра в Ню Йорку
359 Broom Street • New York, N. Y. 10013
повідомляє, що
в неділю, 24-го квітня 1983 року
після Служби Божої, о год. 1-ій по пол.
відбудеться

КОНЦЕРТ ПОСТОВОЇ ТРІОДІ

Співатиме Катедральний Хор *під орудою*
п-ні Валентини Наливайко
Сердечно запрошуємо всіх Парафіян та Гостей
Після Концерту в церковній залі СОЛОДКЕ та ЧАЙ
ВСІХ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО!
Настоятель — протопресвітер
АРТЕМІЙ СЕЛЕПИНА
ПАРАФІЯЛЬНА ЦЕРКОВНА РАДА

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 22-го квітня 1983 року, о год. 7-ій веч
ВЛАШТОВУЄ

ВЕЧІР ПРОЗІРОК

Д-р ОСИП ОРИШКЕВИЧ

„Великдень у Марокко"
РЕПОРТАЖ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п.

Адв. ПАВЛА КОБЗАРА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

дня 19-го квітня 1983 року:
в українській католицькій церкві у Вінніпеґу, Ман., Канада;
в манастирі оо. Василіян, Арґентина.

Дня 24-го квітня 1983 р., о год. 3-ій по пол.
буде

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на могилі Покійного

на українському православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Просимо ласкаво про молитви.
Дружина — ОСИПА
Син — БОГДАН з Родиною

Кобзарський табір

Капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка переводить щороку літні курси гри на бандурі. Головний кобзарський табір цього року відбудеться на оселі „Всіх Святих" від 14-го до 28-го серпня.

Програму цього курсу вестимуть інструктори Капелі бандуристів. Будуть групові та індивідуальні лекції гри на бандурі, ансамблеві зайняття, спів, сольовиконання та гурірки на теми кобзарського мистецтва й української музики.

Всі учасники будуть розподілені по групах від початківців до найбільш заавансованих. Для більш заавансованих також будуть переведені інструкторські курси та лекції музикознавства, зокрема хормайстерство і диригентура.

Вечорами відбуватимуться ансамблеві та хорові зайняття під керівництвом Григорія Китастого, диригента Капелі бандуристів ім .Тараса Шевченка. На закінчення табору для батьків і гостей буде влаштовано концерт.

Оселя „Всіх Святих", розташована в розкішній гірській місцевості Західньої Пенсильванії на 95 акрах соснового лісу над річкою Аллегені, центрально розташована на віддалі 5-7 годин їзди від міст — Ню Йорк, Дітройт, Чикаго та Торонто.

Учасники (мінімальний вік 13 років) повинні вміти читати ноти та мати власну бандуру. Кошт табору — 225 долярів за два тижні. Ця оплата включає навчання, приміщення й харчування.

За додатковими інформаціями та аплікаціями слід звертатись на адресу: Victor Kytasty 16511 Riverside, Livonia, Mich., 48154; tel. (619) 563-1470.

Buffalo, N.Y.

UNA DISTRICT COMMITTEE

announces that

ANNUAL DISTRICT COMMITTEE MEETING

will be held

Sunday, April 23, 1983, at 2:30 p.m.
at the Ukrainian American Civic Center, Inc.
205 Military Rd., BUFFALO, N.Y.

All members of the District Committee, Convention Delegates and Branch Officers and Delegates of the following Branches are requested to attend:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 351, 360 and 363

PROGRAM:

1. Opening
2. Election of presidium for annual meeting
3. Minutes of proceding meeting
4. Reports of District Committee Officers
5. Discussion on reports and acceptance
6. Election of District Committee Officers
7. Address of UNA Supreme Secretary WALTER SOCHAN
8. Question and answer
9. Adoption of District Program for 1983
10. Discussion and Resolutions
11. Adjourment

Meeting will be attended by:

Walter Sochan, UNA Supreme Secretary
Wasyl Orichowsky, UNA Senior Field Organizer

Roman Konotopskyj, *President*
Joseph Hawryluk, *Secretary* Peter Harawus, *Treasurer*

Баффало і околиця!

В неділю, 23-го квітня 1983 р., о год. 2:30 по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітари Ровд, Баффало, Н. Й.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делеґати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 351, 360 і 363.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів.
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів.
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами і їх прийняття.
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії.
7. Слово члена Головного Уряду, ВОЛОДИМИРА СОХАНА, гол. секретаря УНС
8. Запити до члена Головного Уряду.
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1983 рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття нарад

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Василь Оріховський, старший обласний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Конотопський, *голова*
Осип Гаврилюк, *секретар* Петро Гаравус, *касир*

У Києві...

(Закінгення зі стор. 1)

боротьби, яка зараз точиться між двома світовими системами, і в якій сили імперіялізму використовують релігію як свою ідейну зброю".

Пропонуємо нижче текст заяви істориків Київського університету М. Марченка і Г. Сургая секретареві ЦК КП України Овчаренкові Ф.Д., сповнену тривоги за занедбану архітектурну (а отже й історичну) спадщину.

У самвидаві ці два документи поширюються під назвою „З історії одного доносу". Текст заяви подаємо без жадних стилістичних змін.

Дальні печери в Києві занедбані

Секретарю ЦК КП України тов. Овчаренку Ф.Д.

професора історичного факультету Київського державного університету Марченка М.І.
доцента Сургая Г.І.

ЗАЯВА

Ось вже четвертий рік ми являємося членами Науково-методичної Ради Києво-Печерського державного історико-культурного заповідника. І у нас особливе занепокоєння завжди викликав загрозливий стан, в якому знаходяться Дальні печери. В цих печерах, в наслідок постійного проникнення підземних вод, в ряді місць сталися обвали, значно підвищилася вологість повітря, яка неґативно вплинула на стан мумій (мощей. — Ред.), котрі зберігаються там. До того ж через погану охорону печер до них уже двічі проникали злодії, а можливо й політичні провокатори, які викинули останки з гробниць, перемішали їх, а це спричинило до того, що мощі втратили своє наукове значення, бо з'ясувати й спростувати чернечу „фальсифікацію" стало неможливим. Не слід забувати й того, що у Дальніх печерах крім мощей святих зберігаються останки історичних осіб, як от Федора Острозького, учасника Грюнвальдської битви 1410 р., та ін.

На всі ці недоліки ми неодноразово звертали увагу керівництва і колективу Заповідника.

Але особливо гостро було поставлено питання про стан, в якому знаходяться печери, на останньому засіданні Науково-методичної Ради 28 січня 1971 р. Нами був підданий гострій, але цілком слушній критиці завідувач відділом печер тов. Ю.А.Лесневський, котрий байдуже ставиться до виконання своїх службових обов'язків. Його таке недбайливе ставлення випливає з невірних, антинаукових поглядів на культурну спадщину минулого, яка, на фальшиву думку Лесневського, не має ніякого позитивного значення. Концепція завідувача печер переноситься ним на всі історико-культурні пам'ятки Печерського заповідника, все, що тут розташоване, є „дурманом церковників", а вболовати за збереження пам'яток минулого можуть лише „клікуші" та „націоналістичні недобитки". Культурну спадщину колишньої Києво-Печерської Лаври, на думку Лесневського, слід використовувати лише як об'єкт антирелігійної пропаґанди. А це і є в чистому вигляді пролектультівщина, проти якої боровся В. І. Ленін, наша партія. Заповідник відвідують екскурсанти, що приїздять з усіх кінців нашої і зарубіжних країн, а концепція Лесневського гягне до того, щоб відвідувачі Заповідника цуралися і відверталися від прекрасних створінь людського генія.

На наш погляд, це — тонко прихована лінія, яка спрямована на дискредитацію політики Комуністичної партії щодо використання культурних досягнень минулого в комуністичному вихованні трудящих.

Чи єдиний у своїх поглядах і намірах Лесневський? На жаль, ні. Його „лінія" знаходить співчуття і підтримку з боку таких працівників музейного управління Міністерства Культури УРСР, як от тов. Баровойнова. Нам доводилося дискутувати з нею на засіданнях Ради з цього приводу. ...Вислухавши наші зауваження на згадуваному засіданні Ради Заповідника, тов. Лесневський не висунув будь-яких арґументованих пояснень своїй бездіяльності, не став на шлях вжиття заходів, які б запобігли дальшому руйнуванню печер, хоч вже тоді було ясно, що виникла загроза їхнього обвалу. В печерах піднявся рівень води, оскільки з ініціятиви того ж таки Лесневського були закриті вентиляційна і водовідвідна системи, чим порушився нормальний режим їх збереження. Затаївши обіду, Лесневський через деякий час написав наклепницького листа в ЦК КП України і в партком університету, намагаючись прикрити свою бездіяльність і злочинну байдужість звинуваченням нас у „нерозумінні" завдань антирелігійної пропаґанди. Нам довелося витратити чимало сил і часу на те, щоб спростувати вчинений на нас Лесневським зловмисний наклеп. Очевидно, наклепник вклав у нього максимум своєї енерґії, а тим часом 3 квітня ц.р. стався величезний зсув в районі Дальніх печер, внаслідок чого обвалилися фортечні мури довжиною близько 30 метрів. Зсув цей загрожує обвалом безпосередньо печерам. Зараз вжиті невідкладні заходи щодо ліквідації аварії на Дальніх печерах, але, нам здається, цього замало. Необхідно, як гадаємо, негайно зміцнити колектив науковців, які досліджують печери Заповідника, фахівцями: геологами, антропологами, археологами, істориками, які б забезпечили належний рівень наукової та екскурсійної роботи. Треба нарешті поставити питання про звільнення Ю.А.Лесневського, випадкової людини, з посади завідувача печер. Ми також настійно просимо Вас, Федоре Даниловичу, притягнути Лесневського до суворої партійної відповідальности за злочинне ставлення до службових обов'язків, за непартійне ставлення до критики як інтриґана і наклепника, який звів ділове обговорення важливих справ до особистих дріб'язкових порахунків.

М. Марченко
Г. Сургай

Конвенція УЛТПА у 1983 році знову в Чикаґо

Конвенції Українського Лікарського Товариства Північної Америки, яке включає теж лікарів нашої північної сусідки Канади, а відтак Австралії та інших частин світу, вже ввійшли не лише в традицію, але стали обов'язком кожного його члена брати участь у зборах, вислухати наукові виклади, перевіряти статут, додавати до нього нові думки або змінити старі. Це теж громадна зустріч наших колеґ, яка відсвіжує дружні зв'язки і нав'язує нові, витворює ту дружню атмосферу, яка має стати психологічною базою для співпраці членів Товариства і їх активности на наступні роки. Це дуже важливий фактор у кожному організованому житті.

Що являє собою Чикаґо, де саме має відбутися наша конвенція? У минулому Чикаґо навівало пострах і неприємне почуття, а для романтиків було містом вільного й розгойданого життя через ґанґстерство, крадежі й розбої. На жаль, під сучасну пору ті прикмети можемо примінити до кожного великого міста не тільки в З'єднаних Стейтах Америки, але й по всьому світі.

Сама назва Чикаґо — це індіянське слово, якого значення непевне. Спочатку Чикаґо було маленьким селом рибалок над озером Мишиґен, що нараховувало заледве 350 поселенців, яких стало шарпали й десяткували індіяни. Від часу, коли сюди причалив Л .Джоліет, а згодом Дю Сабль, місто почало розгортати широко крила в бік торгівлі й промислу. Скорий ріст населення й добробут цього міста були тією маґнетичною силою, що притягала маси людей різних прошарків Европи й Далекого Сходу, і місто незабаром перемінилося в космополітного ґіганта. По відкритті каналу св. Лаврентія до Чикаґо почали причалювати з Атлантику кораблі більшої поємности. Чикаґо росло, мов на дріжджах, і прямо на очах ставало центром світових банків, мануфактури, продукції сталі і колосальною біржою збіжжя. Залізнична сітка Чикаґо, яка підупала в наслідок скорого розвитку повітряної комунікації, що згодом набрала ґльобального значення, відіграла в минулому важливу ролю у торгівлі і зрості економічного добробуту. Чикаґо — це місто музеїв, планетаріюму та інституту мистецтва. Чикаґо розвинуло спеціяльний характер бльокової будови після великої пожежі в 1871 році. Численні університети, коледжі з їх науковими інститутами, піднесли особливо медичну науку на високий рівень. Чикаґо вже від років було відоме як місто міських і приватних лічниць, коледжів музики, театрів й інституцій, які відіграють значну ролю в духовому і культурному житті міста. Чикаґо в політичному американському житті записалося як твердиня демократизму, де номіновано 9-ох демократичних кандидатів на президентів ЗСА.

Українська діяспора в Чикаґо запустила глибоко своє коріння в Чикаґський ґрунт ,а духовні й культурні її надбання є свідками, що численна українська група не прогайнувала марно часу по Другій світовій війні, коли хвилі українських скитальців, жертв воєнної хуртовини, прибули до ЗСА, а зокрема до Чикаґо. Згадаймо університетські бібліотеки, де українське друковане слово було рідкістю в 1950-их роках, сьогодні на їх полицях українська книжка зайняла свою поважну позицію. При слов'янському відділі університету Іллиной існує катедра української мови. Минулої осени посадник Чикаґо Джейн Бирн проголосила українську околицю міста „Українським Селом". В обсягу „Українського Села" ми бачимо українські церкви всіх трьох віровизнань; тут є осідок обох єпископів — українських православної й католицької Церков. Тут є український музей, інститут модерного мистецтва, три молодіжні організації, а від восьми років — Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки перенесла свій осідок з Ню Йорку до Чикаґо.

У цьому „місті вітрів" від 26-го до 29-го травня ц.р. УЛТПА відбуде свій XX З'їзд делеґатів та XXIII наукову конвенцію. У початках нашого організованого життя з'їзд делеґатів мав виключно „статутовий" характер, без наукових сесій. Він зміняв або доповняв статут Товариства, полагоджував ряд важливих справ, що назріли протягом останніх років. Делеґати вирішували справи правного порядку демократичним способом — більшістю голосів. З'їзд цей кінчався бенкетом, де звичайно панувала весела й дружня атмосфера. Як згадано в попередніх дописах про ці з'їзди, учасникам наукових конференцій Американська Лікарська Палата признала кредити першої кляси. Для тих наших колеґ, які не включилися в українське лікарське організоване життя і стоять осторонь, у нашому Товаристві двері завжди відкриті і кожного новоприбулого привітаємо з відкритими раменами. Коли зробимо аналізу й порівняємо останню нашу конвенцію в Чикаґо з 1981 року з цьогорічною, то з сумом і жалем доводиться ствердити, що наші ряди змаліли і багато з тих, що опинилися у вирі праці й стільки заслуг віддали нашому Товариству, відійшли у вічність. Але з сумом і радість обнялась, бо за останні роки Лікарське Товариство зареєструвало ряд молодих колеґ, що внесли до нього нові горизонти медичної науки, що дає запоруку для нашого Товариства на тривке його існування.

Пилип Демус

Св. п. Іван Гарбінський

В середу, 9-го березня 1983 року, в Ембриджі, Па., по тяжкій недузі упокоївся Іван Гарбінський на 78 році свого життя.



Св. п. Іван Гарбінський

Покійний народився 6-го червня 1904 року в Смит Милл, Пенсильванія. Одружившись з Катериною Сулипко, настало замешкав в Ембриджі, тяжко працюючи в фабриці Америкен Бридж понад 39 років.

Хоч він народився в Америці, добре володів українською мовою, купував і читав українські книжки, передплачував наші часописи, брав жваву участь в громадському і політичному житті. Покійний належав до трьох наших організацій—УНПомочі, УНСоюзу й УБСоюзу.

В Товаристві ім. Івана Франка, 108-чй Відділ УНПомочі був секретарем понад 30 років; кілька разів був вибраний на Конвенції до Головного Уряду на члена Контрольної комісії. Кілька разів був головою парохіяльного уряду при українській православній церкві і був одним із основників цієї громади. Взагалі покійний був дуже активним і працьовитим і дбав про розвиток і добробут для нашої громади.

Св.п. Гарбінський залишив у великому смутку дружину Катерину, сина Івана, п'ятьох внуків і п'ятьох братів та двох сестер і дальшу родину.

Похоронено покійного в суботу 12-го березня з української православної церкви при чисельній участі парохіян і членів всіх трьох организацій, до яких належав і щиро працював. Тіло покійного похоронено на цвинтарі Сильвенія Гилл в Рочестері, Па., коло його доньки, яка померла 1962 року.

Після похорону в церковній залі відбувся поминальний обід, що його приготовило церковне Сестрицтво. Після обіду о. пресвітер Андрій Бек склав глибоке співчуття родині покійного. Склали співчуття також місцевий настоятель о. Максим Гончар, Іван Новаковський, Захарій Коваль і головний організатор Української Народної Помочі Ананій Никончук.

Дружина покійного в пам'ять свого мужа склала пожертву 100 дол. на українську кімнату в Пітсбурґму університеті, 70 дол. . Дім Культури в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж., і 30 дол. на українську радіопрограму в Пітсбурзі.

ТЕНІСОВІ ТУРНІРИ

Тенісова ланка УСЦАК, в порозумінні з управою Союзівки, подає до відома дати цьогорічних тенісових турнірів на оселі УНСоюзу:

2, 3 і 4-го липня — УСЦАК-Схід
6 і 7-го серпня — Подвійна гра
2, 3, 4 і 5-го вересеня — Крайовий УСЦАК
17 і 18-го вересня — Запрошеневий УНС
8 і 9-го жовтня — КЛК

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ҐОВРИК, член УНС Відд. 131-го ім. А.Шептицького в Чикаґо. Помер 3-го лютого 1983 року на 70-му році життя. Нар. 5-го серпня 1913 року в Україні. Членом УНС став в 1962 році. Залишив у смутку синів д-ра Тараса, Ігоря, Ярослава, дочку Галину, дві невістки, зятя та внучки Моніку Ґаврик і Таню Ґудзо, та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 7-го лютого на цвинтарі св. Миколая з Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

МИКОЛА ГРАБ, інж. член УНС Відд. 473 ім. сот. Ю.Головінського в Монтреалі, Кве., помер 4-го лютого 1983 року на 80-му році життя. Нар. 1903 р. в Перемишлі, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марту, доньку Анну з мужем, сина Івана і п'ятеро внуків. Похорон відбувся 8-го лютого 1983 року на цвинтарі Кот де Ліск в Монтреалі, Кве.

Вічна Йому Пам'ять!
Віра Баніт, секр.

АНДРІЙ РАКОЧИЙ, член УНС, Відд. 147-го ім. св. Михайла в Аллентавні, Па., помер 6-го лютого 1983 року на 58-му році життя. Нар. 19-го червня 1925 року в Аллентавні, Па. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку брата Михайла, сестер Анну Чорній і Юлію Арбоґаст. Похорон відбувся 9-го лютого 1983 року на православному цвинтарі Св. Марії у Вайтголлі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Катерина Гуцайлюк, секр.

СТЕПАН ЩУРОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 174-го Т-ва Пласт в Дітройті, Миш., помер 5-го лютого 1983 року на 74-му році життя. Народився в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Софію та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го лютого 1983 р. на цвинтарі Оливна Гора в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!
Атанас Слюсарчук, секр.

АНАСТАЗІЯ КОНДИРА, член УНС Відд. 128-го ім. Т. Шевченка в Клифтон Гайтс, Па., померла 14-го лютого 1983 року на 86-му році життя. Нар. 10-го грудня 1896 року. Членом УНС стала 1930 року. Залишила в смутку 8 доньок, одного сина, 14 внуків і 22-ох правнуків. Похорон відбувся 18-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Спрінґфілді, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Ґлова, секр.

МАРІЯ МИКИТЮК, член УНС Відд. 8-го Т-ва „Подільська Чіч" в Йонкерсі, Н.Й., померла 15-го лютого 1983 року на 91-му році життя. Нар. в 1892 році в Західній Україні. Членом УНС стала в 1930 році. Залишила в смутку синів Олександра Микитюка та Едварда Курилюка, 5 внуків та 5 правнуків. Похорон відбувся 17-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Йосифа в Йонкерсі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Кульчицька, секр.

ТЕОДОР ДМИТЕРКО, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл в Клівленді, Огайо. Помер на 77-му році життя. Нар. 1906 року в селі Завишня, Сокаль. Членом УНС став 1950 року. Злишив у смутку сестру Анну в Україні. Похорон відбувся 16-го березня 1983 року на цвинтарі Ріверсайд, Клівленд, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ТЕОДОР НАКОНЕЧНИЙ, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й., помер 11-го липня 1982 року на 68-му році життя. Нар. 1914 р. в Тейлорі, Па. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дочок — Елейн Да Сільва та Ірену Наконечну і двоє внуків. Похорон відбувся 14-го липня 1982 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АЛЬБЕРТ В.ЛЕЙСІ, Ст., член УНС Відд. 94-го ім. М.Шашкевича в Гемтремку, Миш., помер 1-го грудня 1982 року на 65-му році життя. Нар. 4-го квітня 1917-го року в Дітройті, Миш. Членом УНС став в 1939 році. Залишив у смутку дружину Ґледис. Похорон відбувся 4-го грудня 1982 року на цвинтарі Скайлон в Сан Матео, Каліф.

Вічна Йому Пам'ять!
Ронан Татарський, секр.

АННА ЯРМОЛА, член УНС Відд. 220 ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл., померла 7-го січня 1983 року на 76-му році життя. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС стала 1955 року. Залишила в смутку дочку Марію Зелевську і сина Степана. Похорон відбувся 11-го січня 1983 року на цвинтарі св. Воскресіння в Джастіс, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

АННА СВІТЛИК, член УНС Відд. 65-го ім. св. Володимира в Елізабеті, Н.Дж., померла 6-го лютого 1983 року на 89-му році життя. Нар. 1894 року в Україні. Членом УНС стала 1921 року. Залишила в смутку сина Михайла; дочок Марію Петрі, Бетті Барілла, Анну Мінарченко, Ольгу Світлик, п'ять внуків і п'ять правнуків. Похорон відбувся 9-го лютого 1983 року на цвинтарі „Розелл Гилл" в Линдені, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Смит, секр.